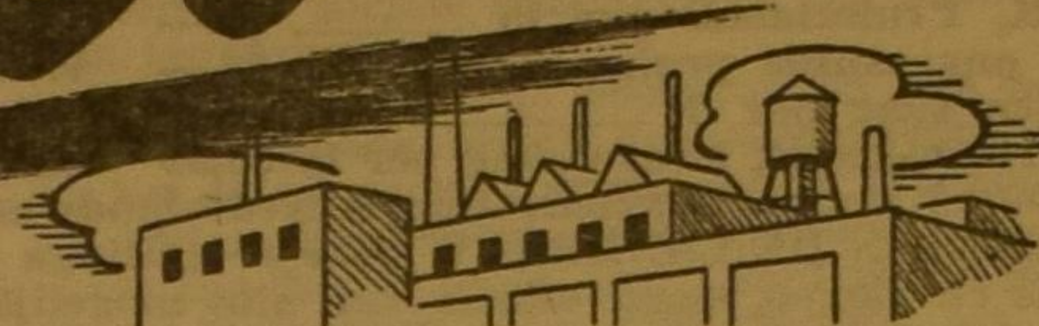
CALVINIST-

Contact

LEADING HOLLAND-CANADIAN MAGAZINE IN CANADA

3rd Year of Pub. CHATHAM, ONTARIO, DECEMBER 15, 1951 NO. 30

Merry Christmas

" . . And the angel said unto them, Fear not: for, behold, I bring you good tidings of great joy, which shall be to all people.

For unto you is born this day in the city of David a Saviour which is Christ the Lord. . . "

BON Bij inlevering van deze bon en aankoop van $10.— of meer bij een van de onderstaande adressen krijgt u

50 CENT KORTING OP UW AANKOOP

U KUNT DE VOLGENDE ARTIKELEN BESTELLEN:

Heerenbaai per lb	$4.—	Cigarillos Jonker per 100	$ 7.50
B.Z.K. Pruimtabak per lb	$4.—	White Ash Special per 100	$12.—
A.P. ongesausde pruim per lb	$4.—	White Ash Eminent per 100	$20.—
Golden shag per lb	$4.50	Balmoral Estimados per 100	$21.—
American Eagle, zware shag per lb	$4.50	Balmoral Corona Reales per 100	$22.—

Kramers woordenboeken: Engels-Nederlands en Nederlands-Engels in 1 deel $ 5.—
ENGELS IN DE LANDBOUW door J. Huitinga geeft u uitdrukkingen in Nederlands en Engels naast elkaar van alle mogelijke landbouwtermen $ 3.—
Sprookjesboeken „Er was eens" $6.— Biblia Sacria platenbijbel $ 5.—

WAARDEBON VOOR VIJFTIG CENT

U KUNT HEM INLEVEREN OF OPZENDEN BIJ DE VOLGENDE PERSONEN:

Casey Aasman, Gen. Delivery, Taber Alta.
S. Bakhuyzen, R.R. 1, Woito (Pembroke) Ontario
C. de Boon, % Ben Admusson, Picture Butte, Alta.
K. Brand, R.R. 6, Wallaceburg, Ontario
Dennis Hereijgers, R.R. 2, Wallaceburg, Ontario
H. Hofsink, G.J. Zn., Houston, B.C.
J. S. Jansens, R.R. 3, Sarnia, Ontario
F. Jansen, 143 Barker St., London, Ont.
H. J. 't Lam, R.R. 2, Carrying Place, Ont.
Bertus Prinzen, R.R. 4, Jarvis, Ont.
N. van Luyk, Isle of Rest, R.R. 1, Prescott, Ontario
C. Vander Broek, Bix 1014, Alberni, B.C.
M. van Sleeuwen, R.R. 4, Brockville, Ont.
K. K. Mulder, R.R. 1, Guelph, Ontario
K. Sieders, R.R. 4, Glanford Station, Ont.
C. Vanden Top, R.R. 2, Copetown, Ont.

Zend uw money-order of cheque bij order, anders zenden we alles onder rembours!

SIBO Co.
R. R. 1, Frankville, Ontario

WILT U OOK EEN KLEINE BIJVERDIENSTE?
Verkopers gevraagd in andere plaatsen in Canada
NATUURLIJK KUNT U DEZE BON OOK AAN ONS OPZENDEN!

CALVINIST-*Contact*

Holland-Canadian Magazine in Canada.

Published every 1st and 15th of the month. Published under auspices of the Chr. Ref. Immigration Societies in Canada.

Managing Editor: **John Vander Vliet,** 304 Dundas St. W., Trenton, Ontario

Contents: All matters for publication (except advertising) should be sent to the office of the Managing Editor.

Business Manager: **John Vellinga,** Box 234, Chatham, Ont.

Subscriptions and advertising: Send all subscriptions, renewals and advertising to the office of the Business Manager, Box 234, Chatham, Ont. Subscriptions $3.— a year in advance.

Printers: **The Mercury Press,** Chatham, Ont.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

Hollanders in de districten Trenton, Belleville, Brighton en omgevingen:

Uw verzekeringsagent:

R. E. JACKSON
7 Princess Street, Trenton, Ont.
Phone 4775

wenst u een gezegende Kerstmis en een gelukkig Nieuwjaar toe.

Heeft u nog geen levensverzekering afgesloten?

Doe het dan dit jaar nog.
Een briefkaartje brengt hem bij u aan huis om u volledig in te lichten.

Billijke tarieven en gunstige voorwaarden

Voor uw levensverzekering, autoverzekering, ziekte- en ziekenhuis verzekering naar dit vertrouwd adres, zoals heel veel Hollanders reeds gedaan hebben.

SPECIALE KERST AANBIEDINGEN

37½ acres
12 mijl vanaf Chatham, district Tilbury Oost, woning (frame) met 5 vertrekken, 2 slaapkamers, electriciteit, kleine schuur, kippenhok, broedhok. Te aanvaarden 1 Maart 1952. 25 acres gedraineerd. $6500.—, Belasting $99.—

53 acres
Goede clay loam, gedeeltelijk gedraineerd, bij Florence, aan de 10e con. Dawn, woning (brick) met 8 vertrekken, kelder, graanopslagplaats, varkensschuur, kippenhok, grote garage, goed water, electriciteit.
$8000.— Contant $3500.—

GEOFFREY VAN RAAY REAL ESTATE

Geld te leen voor onroerende goederen

PARKEERPLAATS BIJ KANTOOR

190 Wellington St. W. — Phone 3037
Res. Phone 2818-2.

Chatham, Ontario

SWARTZ Economy Store
167 Lochiel Street, Sarnia, Ont.
Tegenover het gemeentehuis

Kiest onze winkel voor
KWALITEITS-KLEDING
FIJNE WOLLEN STOFFEN
GEGARANDEERD 100% WOL
OVERJASSEN, SWEATERS
HERENCOSTUUMS

Wollen Overhemden en Jekkers
Wij nodigen u uit tot een bezoek

De provincie Prince Edward Island staat vooraan waar het het in cultuurbrengen van de bodem betreft. Niet minder dan 85 pct. van de bodem van Prince Edward Island is ontgonnen. De uitstekende kwaliteit van de producten die er verbouwd worden hebben de provincie de naam bezorgd van „Garden of the Gulf".

NIET BETAALDE ABONNEMENTEN KOSTEN ONS VEEL TIJD EN CENTEN.

Breng een bezoek aan de
GEM SHOP
Voor uw Kerstgeschenken
Wij hebben een complete sortering Horloges, Zilverwerk, Sieraden enz.
Wij vervaardigen een complete sortering juwelen-, trouw- en zegelringen tegen lage prijzen

THE GEM SHOP
43 Fifth Street
Chatham — Ontario

Doet uw Bankzaken op de gemakkelijke manier
DOOR DE POST

Indien U op het land woont en niet altijd in de gelegenheid bent om de bank persoonlijk te bezoeken, waarom dan niet Uw bankzaken gedaan per post. De veilige, vlugge en geschikte manier en geen zorgen meer voor overtollig geld in uw huis.

Wanneer U weer in de stad is, kom dan eens binnen en vraag de plaatselijke directeur van de B. of M. om nadere inlichtingen. Canada's eerste Bank. Bankzaken verrichtende met Canadezen uit alle rang en stand en particuliere bedrijven sinds 1817.

BANK OF MONTREAL

Canada's Eerste Bank

SAMENWERKENDE MET CANADEZEN UIT ELKE STAND VANAF 1817

Editorial

door Rev. C. Witt

De Heiland is gekomen

OP Efrata's velden hoorden herders, in lang vervlogen jaren, het lied der Engelen. Ere zij God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in de mensen een welbehagen, zo klonk de boodschap die de verbaasde mannen aan mochten horen. Nog ieder jaar, gezet op allerlei muziek, worden die woorden over 't wereldrond gezongen. In 't barre noorden en in tropische landen, door blank en bruin, door vrijen maar ook wel door gebondenen, wordt dit lied geuit.

Het kind, nog onbekend aan de volle betekenis van de woorden, zingt met opgewektheid van stem. De vader en moeder, die mogelijk al veel zorg hebben moeten dragen, zingen in meer sobere stemming maar toch met dankbaar gemoed van de vervulling van Gods belofte reeds in het Paradijs gegeven.

Zingt gij ook mee - uit het hart?

Reden heeft de gelovige inderdaad om blijde te zijn op de Kerstdag, want het is de geboortedag van zijn Jezus, Die immers op aarde kwam om te zoeken en zalig te maken dat verloren was. Verloren, ja, dat zijn wij van natuur. En dat Kind heeft verandering teweeg gebracht in die toestand. Want, zie - de schaduw van het kruis valt over de kribbe in Bethlehems stal.

Ere zij God in de hoogste hemelen.

*
* *

Wij vieren Kerstfeest

VANDAAG kwam Santa Claus onze stad bezoeken. Zijn komst heeft niets met Sint Nicolaasdag te doen, want dan ware hij te laat gearriveerd. Enige dagen voor de Kerstdag is gepast voor zijn komst, als het maar vroeg genoeg is dat de kooplieden er nog wat profijt van hebben. Hij is natuurlijk niet alom tegenwoordig en daarom komt hij vandaag Trenton bezoeken en vindt ge hem straks te Belleville. Wel leuk voor de kinderen, is 't niet.

Maar wat is dat nu? Jezus is er ook bij tegenwoordig als een kind in de kribbe. Ja, meer nog, ook een paar grappenmakers, die de schare aan 't lachen weten te maken. Nu, lachen is wel goed op zijn tijd en een grapje zo nu en dan niet ongepast. Maar hoe moeten we dit nu met elkaar rijmen? Jezus en Sint Nicolaas met de „clowns". Wel een enigszins vreemde combinatie, zouden we zeggen.

Ja, zo gaat dat hier in Canada. En wat zullen we daar nu mee? Straks, op de Kerstdag of althans op een dag daar onmiddellijk aan vooraf worden programma's gegeven in de scholen en zelfs in kerken en dan merkt ge weer diezelfde vermenging. Zo is dat hier de gewoonte, alsook in Amerika.

Wat zullen we hiervan zeggen? 's Lands wijs, 's lands eer. We zitten nu eenmaal in 't schuitje en varen mee. We moeten ons maar bij de Canadese mode aanpassen. Zo denken sommigen ongetwijfeld.

Anderen zijn van gedachte dat we de Hollandse gewoonte wel vast kunnen houden. Op 5 December een Sint Nicolaaspartijtje en dan op de Kerstdag enkel de aandacht gegeven aan de geboorte des Heilands. Op St. Nicolaas geven we elkander cadeautjes doch op de Kerstdag komen we samen om de komst van Gods Zoon in het vlees te herdenken. Aldus houden we een afstand tussen die twee en komt vooral de Kerstdag meer tot zijn recht.

Wat zullen we hiervan zeggen?

Alleen dit dat ge dat niet volhoudt. De ervaring leert hoe moeilijk het is zo niet onmogelijk om de Nederlandse gewoonte in dezen vast te houden. Men heeft het telkens geprobeerd. Doch met een jaar of twee is het mooie er af. Het vlot niet. Je gaat geheel tegen de stroom in en je houdt het niet vol.

Welnu, dan zeker maar met de stroom mee?

Toch ook niet, althans niet geheel. Het kan nog anders. Ban Santa Claus uit uw kerstprogramma's. Ban hem uit uw feestelijkheden in uw huis. Ge hebt hem toch niet nodig om op Kerstdag blijde te zijn? Leg de nadruk waar die behoort te zijn, namelijk op het blijde heilsfeit van de geboorte des Heilands. En geef dan uw cadeau's als een uitdrukking van uw blijdschap en dank dat God Zijn wondere liefde heeft geopenbaard aan arme zondaren.

Kunt ge de zaken zo in rechte banen houden? Zeker kan dat. Maar dan moet er aan gewerkt. Dan moeten we als ouders altijd weer onze kinderen er op wijzen waar het om gaat. Een machtige indruk wordt er iedere December gemaakt door de reclame waarin Santa Claus de hoofdrol speelt. Tegen de invloed daarvan moeten we steeds waken. De zakenmannen hebben van de geboorte van Jezus een gelegenheid gemaakt om wat extra geld te verdienen. Het doet denken aan de kooplieden in de Tempel, die het heiligdom gebruikten om zichzelf te verrijken. Jood zowel als Christen doet er hard aan mee om je de centen uit de zak te kloppen. 't Is meer dan tijd dat wij als Christenen protest indienen tegen het misbruik van de Kerstdag.

En toch vinden we het niet zondig dat er bij deze gelegenheid een geschenk aan deze of gene wordt gegeven. Laat ons er echter streng tegen waken dat we niet in uitersten geraken en dat we steeds in de woning zowel als in kerk en school de nadruk leggen waar die behoort.

PROVINCIALE EN FEDERALE LANDBOUWDESKUNDIGEN DRINGEN AAN OP HOGERE LONEN EN SOCIALE BESCHERMING

Zoals wij in ons vorige nummer al berichtten heeft een conferentie van provinciale en federale landbouwdeskundigen gesproken over de noodzakelijkheid van het nemen van sociale maatregelen ten behoeve van landarbeiders.

De conferentie was doordrongen van het feit, dat Canada betere arbeidsvoorwaarden in het leven moet roepen om de landbouw op peil te houden en op te voeren.

De landbouw moet ook aantrekkelijker gemaakt worden voor immigranten, om de zo nodige landarbeiders vast te houden, aldus de conferentie.

De plaatsvervangende Minister van Arbeid, die het woord voerde op de conferentie zeide dat in vele streken van het land de lonen van landarbeiders noodzakelijk verhoogd moeten worden. Met loonsverhoging alleen, aldus deze spreker, is het probleem hoe de landbouw aantrekkelijker te maken voor jonge mensen, nog niet opgelost. Er moeten ook betere levensvoorwaarden voor landarbeiders worden geschapen.

Verscheidene sprekers voerden aan, dat de sociale bescherming, die industrie-arbeiders genieten, ook van toepassing moet worden gebracht op landarbeiders, als bijvoorbeeld werkeloosheids-verzekering en regeling van werktijd.

Andere sprekers vestigden er de aandacht op, dat loonsverhoging e.d. op sterke tegenstand bij de farmers zou stuiten, tenzij tevens maatregelen worden getroffen met betrekking tot immigranten, waardoor de farmers er van verzekerd konden zijn, dat zij immigranten kregen, die het boerenwerk verstaan en van plan zijn in de landbouw te blijven. Vele immigranten nemen alleen landarbeid aan om aan de slag te komen en verdwijnen naar de industrie zodra zij enigszins op de hoogte zijn met taal en omstandigheden. Aan zulke mensen kunnen de farmers geen hogere lonen betalen en nog minder sociale bescherming bekostigen.

Wat immigratie betreft, er werd anderzijds op aangedrongen, dat de regering nauwkeuriger werkmethoden zou ontwikkelen om veel teleurstellingen te voorkomen. Er zijn verscheidene diensten, die langs elkaar heen werken en daardoor kon het dikwijls gebeuren, dat immigranten arriveerden in de veronderstelling, dat er werk en woning voor hun was, doch daarna ontdekten, dat hun plaats al bezet was.

Vrij algemeen was men wel van mening, dat Canada meer immigranten nodig heeft. Er is over de gehele wereld grote vraag naar voedsel; voedsel is een zeer belangrijk wapen in de verdediging der democratie en daarom werd een beroep gedaan op de Canadese farmers de productie op te voeren.

Er werd ook op gewezen, dat de farmers veel tot een verhoging der productie konden bijdragen als zij het voor hun zoons wat aantrekkelijker maakten om op de farm te blijven. Het telkens overgaan van boerderij en grond in andere handen, het altijd werken met vreemde en dikwijls ongeschoolde krachten komt de productie niet ten goede.

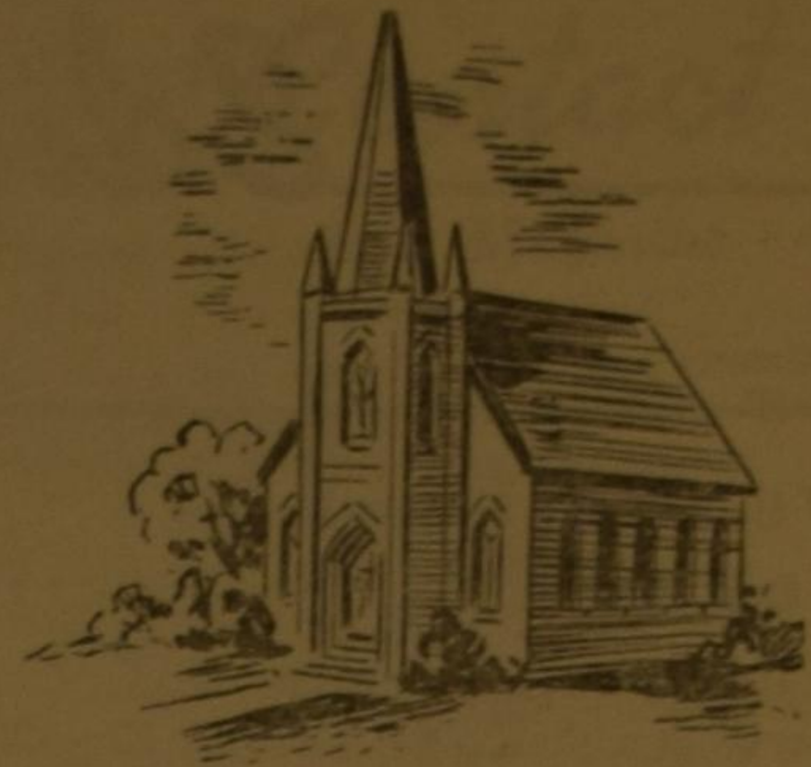
TEL UW ZEGENINGEN

Straks in de laatste eredienst van dit jaar, zullen wij stilstaan en achterom zien wat 1951 voor ons is geweest. De een heeft wat mer geld gemaakt dan de ander, maar gemiddeld doen we stoffelijk allen wel.

Wat zullen wij doen met onze weldaden? Het enige wat wij kunnen doen is er een offer tegenover zetten, iets meer geven dan we gewend zijn. Laten wij er een papierencollecte van maken met een vijfje en een tientje er tussen door en ons hart zal blijmoedig zeggen: „Hier mijn Heiland, Gij die een Koningskind van mij hebt gemaakt voor een eeuwig Koninkrijk, hier, dat is voor Uw Dienst, opdat dit voortgang moge hebben, ook voor anderen."

Paul de Koekkoek:

Van het Kerkelijk erf

Predikanten, uit welke Nederlandse Kerken?

De predikantenkwestie onder ons in Canada was eerst eigenlijk een immigrantenkwestie. De vraag was vooral: Zouden Nederlandse dominees een succes zijn als immigrantenpredikanten in de zin van Binnenlandse Zendelingen? In zoverre we ons herinneren kunnen heeft niemand die zich met deze zaak publiek bezig hield het standpunt ingenomen dat Nederlandse predikanten als zodanig niet voor Canadese kerken in aanmerking konden komen. Integendeel, telkens werd ons volk verzekerd dat kerkenorde of kerkenautoriteit het beroepen van een predikant uit Holland niet verbiedt. De bezwaren waren van practisch belang. En die wogen zwaar daar men in het begin der nieuwe immigratie vooral dacht in termen van de Binnenlandse Zendeling, de man die met taal, gewoonte en algemene ligging van Canada bekend is en/of zich spontaan bij allerlei omstandigheid kan aanpassen. Van een Nederlandse dominee durfde men geen werk als van een kerkelijke „Jack of all trades" verwachten.

Toen er echter gevestigde immigrantengemeenten kwamen, met leden die mede door de hulp van immigranten-predikanten kerk- en landswijs waren geworden, werd de gedachte geopperd dat daar Nederlandse predikanten wel op hun plaats zouden wezen.

Men stuurt het nu blijkbaar in die richting, en dat terecht. Behalve via studie aan Calvin door jongeren gevolgd, kunnen zij die al in het ambt staan onmiddellijk terecht in bovenomschreven gemeenten. Classis Ontario, die deze zaak opzettelijk in studie nam, benoemde onlangs een commissie van Advies of Contact, (de Dss Gritter en Rook) om predikanten en kerken in dezen bij te staan. En men beoogde blijkbaar niet Binnenlandse Zendelingen maar hen die in gevestigde gemeenten zouden kunnen dienen.

Alleen Gereformeerde Predikanten?

Tot dusverre zijn ongetwijfeld de gedachten vooral geweest bij predikanten van de Gereformeerde Kerken. Die Kerken zijn toch officieel onze „Zusterkerken", en hare predikanten door ons beroepbaar. De vraag mag echter wel gedaan: Waarom alleen Gereformeerde predikanten? Zijn die van gelijke belijdenis maar van ander kerkverband onder ons niet welkom? Het komt ons voor dat die inderdaad onder ons welkom zijn of behoren te wezen, en dat om de volgende redenen:

1 In onze tijd beginnen Gereformeerden meer en meer oecumenisch te denken. Waarom zouden we in ons betrekkelijk nieuw Canada niet Gereformeerd-oecumenisch handelen? Als het ergens kan dan is het hier.

2 Vele immigranten, hoewel „kerkelijk", zijn moe van de versnippering die het Nederlands kerkelijk leven kenmerkt. Daarom hebben zij zich geredelijk bij de Christian Reformed Church aangesloten. En ze waren niet alleen van de rechtzinnig Hervormden (die natuurlijk toch niet van versplintering hielden), maar ook van de Chr. Geref. Kerken, en van de Vrijgemaakt Geref. Kerken. Gereformeerden van onderscheidene kerken vonden elkaar in ons kerkverband. Die vereniging IS er. Spontaan deed men wat men elders soms na veel studie en overleg zoekt tot stand te brengen. Als dat met kerkleden kan, dan moet het ook met ambtsdragers kunnen. Namelijk, met handhaving van de goede orde.

3 In het verleden hebben de Chr. Ref. Churches ook predikanten van „andere" Gereformeerde kerken beroepen en toegelaten in Amerika. Ze kwamen tot ons van de Reformed Church, de Presbyterian Church, en van de Orthodox Presbyterian Church. Als dat daar zo kon, waarom zou dat hier niet kunnen inzake Nederlandse predikanten?

4 Het beroepen van „andere" predikanten kan helpen het wederzijds vertrouwen te kweken, meer dan wanneer alleen „Gereformeerden" beroepen worden. Laatstgenoemden toch worden beschouwd als Nederlandse „Gereformeerde" predikanten, en die moeten dan Chr. Gereformeerden, Hervormden en Vrijgemaakten stichten? Men voelt zo licht de strijd van Nederland aan als men de persoon uit dat land ziet en hoort. Zijn „andere" Gereformeerden ook welkom, dan zal men gemakkelijker zich geven in het leven en de gemeenschap van dat nieuwe kerkverband waarin men zich begaf.

5 In die weg, en dat individueel, kunnen zonder veel omhaal gewenste predikanten spoedig onder ons hun arbeidskring vinden. En die geleerd en belijnd, maar niet verengd en verhit door geschiedenis zich met ons kerkelijk willen verbinden, zullen ongetwijfeld zich gaarne voegen naar de ordelijke weg van „overkomen" waaraan o.a. Classis Ontario belanghebbenden herinnert (en dat is ook de weg van onze kerkelijke veiligheid): De goedkeuring door Consulenten en Deputaten der Synode, en het Coloquium Doctum.

6 Een practisch voorbeeld: Het kon wel zijn dat een predikant als Ds. Tamminga van Chatham, wiens „zelfstandig instituеren" we nu betreuren, daar niet toe zou gekomen zijn als hij de weg van beroeping door onze kerken open gezien had.

Classis Ontario vergaderde te Hamilton

Enige hoofdzaken die in het verslag van de vergadering op 7 Nov. j.l. van Classis Ontario onze aandacht trokken:

De Classis zal voortaan de derde Woensdag in Januari, Mei en September vergaderen.

Drie predikanten, pas uit de Staten aangekomen, ontvingen zitting; namelijk de broeders J. Hoogland, D. Grasman, en Joseph Vande Kieft. Een resolutie van rouwbeklag werd aangenomen in verband met heengaan van deze broeder was een groot het overlijden van Dr. M. Van Dyke. Het

verlies voor zijn gezin en ook voor zijn gemeente en onze kerken in Canada.

Toestemming tot het beroepen van een eigen leraar werd verleend aan de gemeente te Brockville.

Nieuwe „preaching Centres" zijn ondernomen te Petersborough, Ryckman's Corners, Wellandport en Alliston.

Nogmaals wordt een oproep gedaan voor kasstudenten. Andere Classes zullen aangezocht worden steun voor de studentenkas te verlenen.

Een rapport inzake labor unions werd in hoofdzaak aangenomen. (Daarover iets in „Het Kerkelijk Erf".)

Sommige kerkeraden werden tot meer actie inzake Christelijk onderwijs opgewekt.

Een commissie zal de Classis adviseren betreffende het uiteengaan der immigranten in verscheidene kerkelijke groepen.

Toestemming tot organisatie werd gegeven aan de groepen te Exeter, Stratford, Listowell en Wellandsport.

Nadat de Classis kennis genomen had van een rapport aangaande het beroepen van Nederlandse predikanten, werd besloten dat de Dss. Gritter en Rook een commissie van voorlichting en contact voor belanghebbenden zullen vormen.

Classis Minnesota vergaderde te Holland ,Minn.

De Classis Minnesota gaf toestemming tot organisatie van twee gemeenten; n.l. te Clara City, Minn., en te Brandon, Manitoba.

Immigrantenpredikant Dornbush rapporteerde aangaan de ontwikkeling van de Fort William groep, en een nieuwe groep te Emo, waar nu ook diensten worden gehouden. Ook dat de gezinnen in Saskatchewan toenemen, en dat in Saskatoon geregelde diensten worden gehouden.

Een commissie werd benoemd om de wenselijkheid van een verdeling van Classis Minnesota in studie te nemen.

Candidaat Holkeboer werd toegelaten tot de Dienst des Woords en der Sacramenten.

De gewone rapporten werden ingediend en behandeld.

Een paar zaken van meer lokaal belang vroegen de aandacht van de Classis.

De Unionquestie ter Classis

Het kon natuurlijk niet uitblijven. Ons volk moest wel met de Canadese Unions in aanraking komen. Vooral nu meer industrielen zich hier ook vestigen.

Over deze zaak is al herhaaldelijk in Hollandse-Canadese bladen geschreven. Dat ons volk zich in Christelijke verenigingen moet organiseren is terecht door menigeen bepleit. Een begin is hiermede gemaakt in Ontario en ik meen ook in Vancouver, B.C. Doch daarmede is nauwelijks een begin gemaakt met wat er al in dezen te doen is. En alle vragen zijn daarmede niet beantwoord. We kunnen verstaan dat ons volk meer infomatie zoekt. Classis Ontario werd verzocht in dezen licht te verspreiden. Een commissie, door haar onlangs benoemd, rapporteerde in hoofdzaak wat door de Synodes der Chr. Ref. Church is besloten. Veel daarvan was in het Engels gesteld, waarom de commissie een volledige samenlezing van pertinente besluiten, met vertaling in het Nederlands, waar zulks nodig was, gemaakt heeft. Dat was een goede zet! Belangstellenden kunnen nu zeker, zolang de voorraad strekt, wel een copy daarvan krijgen, en zo zelf zien wat de Synode over dit onderwerp ons volk adviseerde. De Classis breidde haar studiecommissie ad hoc uit met twee leden, met opdracht later met breder advies in het licht van God's Woord en Synodale besluiten in te dienen. Moge het tot Christelijke organisatie-actie komen zowel als tot desbetreffende studie! Zegt de Schrift niet ergens: Indien ge dan deze dingen weet, zalig zijt ge zo gij ze doet!?

Hollandse immigranten in Ontario

De Christian Reformed Church heet u hartelijk welkom!

Diensten worden gehouden des Zondags op de volgende plaatsen:

ILDERTON (near London), Rev. John Gritter, Missionary pastor, 10.30 A.M. in the Presbyterian Church, West and of village. English service once in four weeks.

JARVIS (Erie) Rev. A. Persenaire, Counselor, 10 A.M. and 8 P.M. in the Chalmers Presbyterian Church, on Highway 3, five miles east of Jarvis.

KINGSTON (Cataraqui) Rev. J. Rubingh, Missionary pastor, 10 A.M. in Town Hall at Cataraqui, on Highway 38, just north of Highway 2.

KITCHENER Rev. C. Spoelhof, Missionary pastor, 2.15 P.M. in the St. Andrew's Presbyterian Church, Corner Queen & Weber Streets, English service once a month.

HAMILTON 11 A.M. English and Hollands, alternating from week to week; 2.30 P.M. Holland service every alternate Sunday; 7 P.M. English; Chr. Ref. Church, Corner Charlton and Hess.

HOLLAND MARSH 10 A.M. English and Hollands every alternate Sunday; 7 P.M. English; Chr. Ref. Church, Ansnorveldt Villa.

*LINDSAY Rev. H. Moes, Missionary pastor, 9.45 A.M. in the St. Andrew's Presbyterian Church, Parish House.

*LISTOWELL Rev. R. J. Bos, Missionary pastor, 10.30 A.M. in Cross Hall.

ORANGEVILLE Rev. G. Andre, Missionary pastor, 2 P.M. in the Presbyterian Church, John St. (Highway 24).

PICTON Rev. C. Witt, Counselor, 10 A.M. (Hollands) and 8 P.M. (English) in the Chr. Ref. Church, Bloomfield, Ont., on Highway 14.

*RENFREW Rev. J. Rubingh, Missionary pastor, 2 P.M. in the Sunday School Building of the Presbyterian Church.

SARNIA Rev. J. Rook, Pastor, 10 A.M. (English); 2.30 P.M. (Hollands); 7 P.M. (English) in the Chr. Ref. Churih, Corner Exmouth St. and Murphy Road.

ST. CATHARINES Rev. A. Persenaire, Missionary pastor, two services each Sunday, in the Chr. Ref. Church, Scott St., ¼ mile of Geneva St.

*STRATFORD Rev. C. Spoelhof, Missionary pastor, 10.30 A.M. in the Y.W.C.A., Corner Waterloo St. South, and Cobourg St.; parking and entrance on Cobourg St.

*STRATHROY Rev. John Gritter, Missionary pastor, 1 P.M. in the Presbyterian Church on Highway 22. English service once a month.

TORONTO Rev. S. G. Brondsema, Missionary pastor, 10 A.M. (Hollands); 7.30 P.M. (English); Chr. Ref. Church, 34 Glenforest Road.

TRENTON Rev. C. Witt, Pastor, 2 P.M. in Grace United Church. English the last Sunday in the month.

WINONA c.o. Rev. A. Persenaire, Counselor, 10 A.M. and 7 P.M. (Hollands and English alternately), at Winona Hagion Hall, Corner Barton St. and Station Road.

WOODSTOCK Rev. C. Spoelhof, Missionary pastor, 10.30 A.M. in the Club Rooms, 20 Finkle St. (upstairs), just south of Highway 2.

* Mission Stations.

Diensten in het Engels zijn aangegeven; de andere diensten worden in de Nederlandse taal gehouden .

C. SPOELHOF, Secretary
Classical Home Missions Committee,
Classis Ontario.

Het Kerstfeest van HARM DE VRIES

Kort verhaal door JAN VRIESINGA

Het begon al te schemeren toen Harm de Vries in zijn klompen stapte en de deur achter zich dicht trok. Het was koud en er lag een dik pak sneeuw. De lucht was bloedrood in het Westen. Dat voorspelde nog meer vorst, sneeuw misschien.

Achter hem klonk nog gedempt maar duidelijk hoorbaar het zingen van de kinderen bij het orgel:

Hark the herald angels sing,
Glory to the newborn King.........

Hoe vaak had hij dat al gehoord deze dagen.

Een mens kon ook teveel van het goede krijgen. En daarom moest Harm er even uit.

Drie dagen had hij nu al thuis gezeten; drie dagen in de warmte en in de rust, het was te veel.

Met welbehagen snoof Harm de frisse lucht op. Het deed bijna zeer in de neus, die scherpe koude na al die warmte.

Achter het venster werd het zoekende gezicht van zijn vrouw zichtbaar, maar Harm deed alsof hij haar niet zag en voor ze hem op kon merken stapte hij om de hoek van het huis naar de weg.

Wat hem precies bezielde? Een onbestemd iets, een vaag gevoel van verdriet, een zacht verlangen naar iets onbekends, dreef hem weg van huis, deze avond van eerste Kerstdag. En als een man met een doel liep hij, gebogen weliswaar en met de handen diep in de beschermende zakken van zijn jekker, de weg af: een kleine figuur tegen de rosse hemel over de grauwe wereld.

Harm was zich ervan bewust, dat het vreemd was wat hij deed. Maar hij had zich nooit verplicht gevoeld anderen rekenschap te geven van zijn doen en laten, zelfs zijn vrouw en zijn jongens niet. Harm ging altijd zijn eigen weg en lachte om wat anderen misschien dachten.

Toen hij naar Canada ging had hij gelachen om de waarschuwing van zijn oudste broer: „Oude bomen laten zich niet straffeloos verplanten, Harm".

Hij oud? Acht en vijftig jaar was niet oud voor een man, die gezond was en van werken hield. Harm zocht de vrijheid, de kans om door hard werken zich 'n nieuw bestaan te veroveren en een toekomst voor zijn jongens. En gewerkt hadden ze, Harm en zijn jongens. In een paar jaar tijds hadden ze een eigen boerderij verdiend.

Hij behoefde nu niet meer de plannen van iemand anders uit te voeren, hij was weer eigen baas op eigen erf. En hij had goed geboerd ook dit eerste jaar.

Maar toch voelde Harm zich niet gelukkig en tevreden vanavond. En daarom zocht hij de eenzaamheid. Was het werkelijk alleen de vadsige rust, waartegen hij zich verzette?

De duisternis viel snel. Het was al bijna donker toen Harm op zijn land liep. De geploegde aarde lag in harde bonken onder de sneeuw. Harm moest voorzichtig lopen om niet uit te glijden en te vallen. Wat zocht hij hier eigenlijk?

Bij de bosrand bleef hij staan. Geheimzinnig wachtte daarachter de volslagen duisternis. Harm huiverde even. Er was hem verteld, dat er wolven gezien waren in de buurt. Stel je voor, dat hij hier zo'n beest tegen kwam......... Ach, onzin.

Toch deed hij beter naar huis terug te keren. Ze zouden op hem wachten met het avondeten. Wat deed hij ook, in z'n eentje hier rond te dwalen?. Hij kon hier toch niets uitrichten?

Waarom liep hij weg van huis, weg van de warmte en gezelligheid in de kring van zijn eigen gezin?

Weer was er dat onbestemde, dat hem weerhield op zijn schreden terug te keren. Even aarzelde hij nog, maar toen stapte hij de zwijgende duisternis van het bos in. En ofschoon hij enerzijds zichzelf met toenemende aandrang voorhield, dat hij het niet moest doen, anderzijds werd hij als met touwen getrokken dieper het bos in. Hij moest hier letten op de uitstekende wortels van bomen, maar de kou was hier minder fel.

Harm had altijd veel van bos gehouden. Als jongen dwaalde hij graag door de geheimzinnige schaduw tussen de stammen.

Dit was zijn eigen bos. Harm had zijn plannen klaar wat hij er mee doen zou. Deze winter omhakken, in het voorjaar de stobben er uit en dan ploegen.

Maar aan die plannen dacht hij nu niet. Boven zijn hoofd hoorde hij zacht de wind in de kale kruinen. Een mooi, vredig geluid was dat. En daar waren ook de sterren. Een hemel vol flonkerende sterren.

Met zijn rug tegen een ruige boomstam geleund bleef Harm staan en keek naar boven.

Ofschoon diep in zijn hart nog vaag een onrust bleef leven, de gedachte aan thuis, voelde hij zich hier toch wonderlijk tot rust komen. Vreemd-heldere gedachten kreeg hij.

Aandachtig luisterend naar de stilte en naar het zoeven van de wind door de bomen kwam het in hem op: Zo ongeveer moet het toen geweest zijn, bij de herders in de velden van Efrata. Vreemd eigenlijk, hij kende de geschiedenis vanaf zijn jongensjaren, maar een echte duidelijke voorstelling ervan had hij zich nog nooit gemaakt. Net alsof het eigenlijk behoorde tot een andere wereld. Je geloofde het wel natuurlijk, maar toch leek het hem nu of hij het nooit werkelijk geloofd had.

Herders, zacht tegen elkaar mompelend in de wijde stilte van de nacht. Vlak bij hen de dommelende schapen, half zichtbaar in de rosse gloed van een vuur. Ze zouden wel een vuur gehad hebben, ja.

En toen plotseling......... Harms' hart begon er sneller van te kloppen, alsof hij dat zelf beleefde, nu.

Plotseling was de hemel in vlammen open gebarsten en wemelende legioenen van vurige engelen zongen.

Harms' gedachten huiverden terug op de grens van het onvoorstelbare. Moest hij dit als redelijk, nuchter denkend mens geloven?

Beschaamd richtte hij zich op en begon de terugtocht. Hij geloofde het dus niet echt; had het nooit geloofd.

Maar tegen die gedachte kwam zijn hart weer in opstand. Het was immers wel waar en hij had het ook altijd wel echt geloofd. Alleen maar, nooit zo sterk als nu, nooit zo overtuigd, al kende hij de Christelijke leer dan zo'n beetje op een prikje. Al zijn pogen, hard en ernstig, om als een rechtschapen mens door het leven te gaan was niet meer geweest dan een vorm, het doen van wat iedereen en ook zijn eigen verstand zei, dat gedaan moest worden. Maar zijn hart was er buiten gebleven. En hij moest zich eigenlijk diep schamen omdat hij met al zijn rechtschapenheid nooit als een echt Christen geleefd had.

Op de bosrand bleef hij weer staan en trachtte zich opnieuw dat beeld van daarstraks voor de geest te halen, het nog eens zo diep te beleven als toen.

Het zou immers nog eens gebeuren; en dan zou hij er zelf bij zijn. Strak turend naar de sterren zocht hij de steun voor zijn voeten op de ongelijke grond. Zijn gedachten spanden zich in. Toen haakte zijn voet achter een afgevallen tak. Harm schopte om zich te bevrijden. Toen viel hij zo lang als hij was tegen de grond. Een stekende pijn schoot omhoog in zijn been. Woedend wierp hij zich om. Hij moest.........

Nog eens probeerde hij zijn been te bevrijden. Maar het ging niet. Tranen van spijt drongen plotseling naar zijn ogen. Zou hij hier vannacht moeten blijven liggen? Maar dat zou zijn dood zijn! Heftig schoot de angst in hem op.

Met een gebroken been kon hij hier niet weg komen. En er was niet veel kans dat ze hem vinden zouden, hier. Er was niet veel kans dat ze hem gingen zoeken voor er verscheiden uren voorbij waren. Hij liep immers zo vaak de nacht in, alleen!

Was dit de straf voor zijn harteloze rechtschapenheid?

Nog enkele malen trachtte Harm zich op te richten. Hij riep met hese stem. Maar het nutteloze van zijn pogen inziende, legde hij zich gelaten neer. Wonderlijk rustig voelde hij zich nu. Zijn gedachten waren scherp en helder en van een blijmoedige verwachting, alsof nu pas het leven voor hem begon.

Langzaam legde de felle vorst zijn greep om het gevallen lichaam. Het wit van de sneeuw, het gewar van takken tegen de flonkerende sterren, alles vervaagde tot een grauwe donkere massa. Er viel geen weerstand meer te bieden.

Nog steeds was er het zachte zoeven van de wind in de boomtoppen. Het klonk als een ver verwijderd gezang.

Waren het zijn kinderen, die daar zongen?

Glory to the new born King

Zong hij dat zelf nu?

Toen barstte de hemel in vlammen open en Harms' stem mengde zich juichend in de zang der legioenen.

Harm de Vries vierde het Grote Kerstfeest!

LAAT UW BRIEVEN WEGEN

Van de directie der Posterijen in Ottawa werd een klacht ontvangen, dat door vele Nederlandse immigranten de luchtpost-brieven naar Holland onvoldoende worden gefrankeerd. De Directeur heeft daarom een schrijven gericht aan de postkantoren in de plaatsen waar grote aantallen Nederlanders zich gevestigd hebben om speciale aandacht hieraan te besteden teneinde vertraging en nodeloze portokosten voor de geadresseerden te voorkomen.

Bovendien werd aan ons blad verzocht er op te wijzen dat de frankering afhangt van het gewicht van de brief en dat voor ieder een vierde (Canadese) ons 15 cent betaald moet worden. Ingeval men niet zeker is van het gewicht diene men de brief te doen wegen op het postkantoor, waar ook „Canada Air Letters" verkrijgbaar zijn, die het juiste gewicht hebben voor frankering met 15 cent-zegels.

As One Preacher Sees It

J. K. VAN BAALEN

Peace on Earth

Ever since 1914, with an interlude of artificial quiet, the world has been in such increasing international turmoil that it requires courage to repeat the message of Christmas.

Christmas, of course, has more than one message. The glad tidings contain above all a spiritual promise. Yet that is by no means all. Easter and Pentecost are almost exclusively religious feasts; but the words "peace on earth among men" have ever been understood to refer to peace between nations and between various classes of men. 1943 and following years have clearly demonstrated that there can be no peace on earth unless nations, and not merely individuals, share in peaceable relationship.

But the second world war has lingered on, first in Japan and Germany, then in Germany and Korea; and the end is not yet. Nation after nation has been drawn, against its ardent hopes, within the expanding orb of the iron curtain. Iran has twisted the tail of the British lion with impunity. Its successful efforts have been observed and almost at once imitated by Egypt, ejecting the British from the Suez Canal zone and trying to take full control of the Anglo-Egyptian Sudan. France frantically appeals to the British and Americans to come to the rescue of its waning power in Morocco and Tunis. Israeli remains a hotbed of unrest. The assassination of Liaquat Ali Khan in Pakistan is descibed as a "blow to peace" since the murderer is said to be in touch with the Afghanistan government. Russia, the great bear but recently awake from its age-long wintersleep, loudly proclaims its peaceful intentions, but a Soviet officer in full uniform is found dead in a Korean trenchhole. The independence of Indonesia looks almost like medieval history, not by reason of its date, but because so many similar movements have pushed it into the background of men's minds. South Africa is a caldron that may explode at any time by reason of its hotly resented "apartheid". The erstwhile powerful western nations, like whipped puppies, are licking their wounds and shuddering in a corner. Churchill and Princess Elizabeth, soon also Queen Juliana, are seeking popularity and strengthening of financial security in Canada and the United States.

Dare we, in the face of all this and much more, still repeat the ancient promise of Christmas?

There is an easy way out. It is a pious way. It has been tried often and in many quarters. It is being tried also today. The easy way consists of relegating the life of the nations to the devil, and to withdraw within a narrowly confined circle of invidual rescue from the coming conflagration. Let us emphasize "peace with God through our Lord Jesus Christ"; peace down deep within the ocean of the mikrokosmos of the human heart, tho the angry waves roar on the surface of the ocean of the makrokosmos of the international doings. "Peace, perfect peace", by-and-by in heaven.

This is the easy way out, the pious way. But the pious way is not the Scriptural way. It errs not by what is states but by what it omits from the divine program.

Does not the divine program then predict wars and rumors of war? Do not the Scriptures testify that there will be perilous times toward the end, and that nation shall rise up against nation? Surely, the Bible predicts all of that and more that is of a disquieting nature. But the Bible also add, "but the end is not yet", and it presents no Christmas calendar of future events. "Ye know not on what day your Lord cometh."

Do our immigrants from the various nations of Europe leave behind all the things that have grown precious thru generations of intimate association only because they expect the end of the world momentarily? If so, they might as well have foregone the trouble of moving and remained where they were.

Peace on earth means peace among the nations. No, it does not mean "peace among men of good will", Kiwanians and the members of the Optimist club. It may mean that also, but not because they are men of good will.

It means peace, in its deepest sence, among men who are the objects of divine good pleasure. But it also spells the permeating influence of the salt in the meat, the peaceable effect of the yeast of that peace that emanates from God and that pervades all of social life. When Christendom had salting power, De Ruyter could hoist a broom in the mast of his ship indicating that the oceans had been swept clean of international marauders.

It would be to the credit of the Christianized nations should there be a return to peace and a prolonging of peaceable international relationships, a calm rebuilding of wrecked churches and chapels, a glad return of expelled missionaries, and once more that friendly spirit in the air that was of old connected with the spirit of Christmastime.

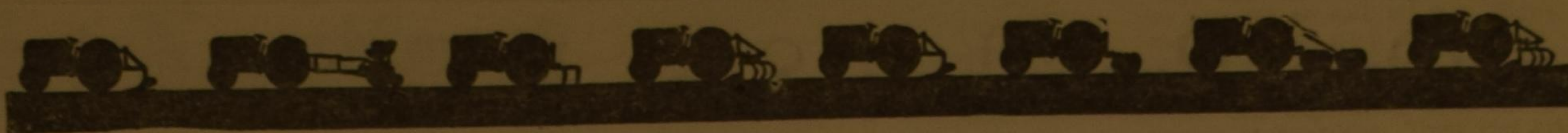
But this can happen only if and when the western nations return to the law of God which is a law of love. For there can be peace only where there is love. For without love we have avarice, ambition, envy, anger and pride". These, said Petrarch great enemies of peace that inhabit with in the fourteenth century, "are the five us; and if these were to be banished we should infallibly enjoy perpetual peace".

This, however, involves and demands a great deal. It spells the abandonment of national and international greed, and the return to that righteousness that exalteth a nation.

Do not say it is impossible. It is no more impossible than that the earth may yet stand many years. No one knows. And when we do not know we Christians have not the right to become pessimists and, following the path of least resistance, to expect the worst. That may be easy and look pious. But it would be disobeying the command that we shall go by the revealed will of God.

The mighty army of Assyria fled in dismay when Hezekiah spread the blasphemous letter of its general before Jehovah's face. And the arm of our Lord has not been shortened. If we want peace on earth we must proclaim with an American cotemporary poetess:

"There is a stranger in the council hall
Where nations meet to plan the peace again.
He sits unnoticed by the farther wall,
His eyes upon the leaders among men.
His ears attend their clearly laid designs
For living in tomorrow's homes and marts,
As though beneath their spoken words and lines
He hears the inner voices of their hearts.
But when the delegates of all the world
Have cried their million wants, and lists are long,
And after blueprints, charts and plans are hurled
In varied protest at the core of wrong,
He is our hope; He is the peace we seek.
O listen, world, and let the Stranger speak!

LANDBOUW: J. J. Wiersema

Enkele maten en gewichten

Op veler verzoek geven wij dit keer enkele maten en gemiddelde gewichten:
1 bushel: 35,24 liter. 1 gallon: 4,546 liter.
1 rod: 16,5 voet: 5,029 meter.
1 acre: 0,4047 ha. 1 pound: 0,4536 kg.
1 ounce: 28,35 gram. 1 ton: 907, 2 kg.

GEWICHTEN IN PONDEN PER BUSHEL:

Barley (gerst) 48
Beans (bonen) 60
Buckwheat (boekweit) 48
Corn (grain) (maiskorrels) ....
Corn (cob) (maiskolven) 71
Oats (haver) 34
Peas (erwten) 60
Rye (rogge) 56
Wheat (tarwe) 60
Timothy (Timotheegras) 48
Red clover (rode klaver) 60
White Dutch clover 60
Flax (lijnzaad) 56
Mangelseed (bieten) 50
Potatoes (tubers) (aardappels, knollen) 60
Tomatoes (tomaten) 50

INHOUD VAN SILO IN TONNEN

Hoogte in voeten	Inwendige middellijn in voeten: 10	12	14	16	18	20
18	22.55	32.47	44.33	61,12	73.29	90.32
20	26.15	37.66	51.26	66.95	84.74	104.60
22	29.89	43.04	58.59	76.52	98.84	119.60
24	33.83	48.72	66.32	86.61	109.60	135.30
26	37.98	54.69	74.44	97.23	123.00	151.90
28	42.22	60.80	82.76	108.10	136.80	168.90
30	46.65	67.18	91.44	119.40	151.10	186.60
32	51.14	73.65	100.24	135.90	165.70	204.60
34	55.81	80.37	109.39	142.87	180.82	223.24
36	60.51	87.13	118.60	154.90	196.04	242.03

Dit geldt nadat het ge-ensileerde mais niet meer daalt. Onmiddellijk na het vullen rekent men op ongeveer 10% minder.

Voor de bepaling van de hoeveelheid graan in een kist, gaat men de inhoud in kubieke voeten berekenen; als men het verkregen getal deelt door 1,25 heeft men het aantal bushels.
Zeer globaal genomen kan men van hooi zeggen:

Binnen 1 maand na inhalen 580 kub. voet: 1 ton
1-5 maanden in de tas 512 kub. voet: 1 ton
5-6 maanden in de tas 422 kub. voet: 1 ton
na 1 jaar in de tas 343 kub. voet: 1 ton

De natuur geeft zelf de beste afweer tegen het gevaar van erosie van landbouwgrond. Het is de vegetatie die er te allen tijde op groeien wil.

Oppervlakten en opbrengsten in Ontario

	10 jaar gemiddelde 1940—'50			in 1950			op 1 September 1951		
	Oppervl. Acres	Oogst per acre Bus	Totaal in Bus	Oppervl. Acres	Oogst per acre Bus	Totaal in Bus	Oppervl. Acres	Oogst per acre Bus	Totaal in Bus
Wintertarwe	711.600	29.2	20.748.000	928.000	32.4	30.067.000	911.300	27.5	25.061.00o
Winterrogge	81.000	19.7	1.596.000	91.000	20.4	1.856.000	75.900	20.8	1.579.000
Zomertarwe	43.400	19.8	860.000	55.000	21.4	1.166.000	45.600	22.6	1.031.00o
Haver	1.809.900	36.6	66.284.000	2.128.000	45.2	96.186.000	2.120.700	48.1	102.006.00o
Gemengd graan	1.030.000	38.6	39.725.000	1.144.020	48.0	54.912.000	1.230.800	49.5	60.914.000
Gerst	282.900	31.6	8.951.000	222.000	37.5	8.325.000	223.500	39.1	8.739.000
Vlas	28.100	11.3	317.000	19.800	11.4	226.000	52.200	13.8	720.000
Erwten, droog	31.100	17.0	527.000	17.700	16.0	283.000	11.100	21.1	234.000
Bonen, droog	77.300	16.8	1.295.000	64.900	18.0	1.168.000	57.300	17.5	1.003.000
Sojabonen	74.700	20.4	1.526.000	142.000	21.4	3.039.000	176.100	22.5	3.962.000
Boekweit	120.600	18.0	2.172.000	58.600	25.1	1.471.000	76.600	23.5	1.800.000
Mais voor dorsen	233.400	46.5	10.864.000	275.600	48.8	13.449.000	284.900	52.0	14.815.000
Aardappelen	117.300	134.7	15.801.000	113.000	192.	21.696.000	80.000	186.	14.880.00o
		Tonnen	Tonnen		Tonnen	Tonnen		Tonnen	Tonnen
Voedermais	352.700	9.67	3.410.000	452.100	10.7	4.837.000	391.600	9.33	3.654.000
Hooi en klaver	2.937.200	1.73	5.095.000	2.836.000	1.59	4.509.000	3.182.700	2.15	6.843.000
Suikerbieten	21.600	10.42	225.000	33.700	11.45	386.000	31.600	10.80	341.000

Vragen staat vrij

De heer P.M. te Hornings Mills, Ontario, vraagt:

Zou het niet rendabel zijn het land wat intensiever te bewerken? Hij kent namelijk boerenzoons die niet op het bedrijf van hun vader werkzaam zijn, terwijl zijns inziens er meer uit het bedrijf gemaakt kan worden, wanneer de zoons ook op het eigen bedrijf werken.

Deze vraag is moeilijk bevredigend te beantwoorden, maar toch wil ik er gaarne enige dingen van zeggen.

Stel dat de zoons op het eigen bedrijf gingen werken, dan zou in het algemeen de bruto-opbrengst van dat bedrijf daardoor groter worden. Waar het op aankomt is nu: hoeveel wordt er meer uit het bedrijf gemaakt, en weegt dat op tegen de vroegere inkomsten (buiten het bedrijf) van de zoons?

Als men aangewezen is b.v. door het klimaat, om alleen graan en voedermais te verbouwen, en mestvee en varkens te houden, dan zal het waarschijnlijk voordeliger zijn de zoons ergens elders te laten verdienen. Kan men echter met behulp van meerdere eigen krachten extra tomaten, suikerbieten en tabak verbouwen, of aanmerkelijk meer melkkoeien houden, dan zal het vaak aanbeveling verdienen een of meer zonen thuis te houden. Toch doet men dit niet altijd, ja soms gaat zelfs de vader alle dagen uit werken en bewerkt in de vrije uren het eigen bedrijf of laat dat zelfs door anderen doen. Waarom? Zij hebben nu een goed vast inkomen, en het verdiende geld wordt gebruikt voor aflossing van de boerderij en aanschaf van machines. Vaak blijkt dan dat dit voordeliger werkt, dan wanneer allen thuis werkten. Meestal zal men echter ook hier de gulden middenweg moeten bewandelen, d.w.z. in de drukke tijden op het eigen bedrijf en in rustige perioden allen er op uit om er wat bij te verdienen. Uiteindelijk ligt in de vraag: hoe verdient het gezin in totaal het meeste, „het beslissende antwoord".

Dan nog een opmerking: Er liggen momenteel enige vragen die ik niet eerder kan beantwoorden, dan nadat ik nadere gegevens heb ontvangen van de vragenstellers. B.v. men vergeet de grondsoort te vermelden. Wilt u allen en om denken de vragen uitvoerig toe te lichten?

Vragen, niet tot het terrein van de landbouw behorende kan ik niet in deze rubriek beantwoorden.

John C. Verbrugge:

FOR THE YOUNG PEOPLE

Where is He that born King?

Here in Edmonton, at the time that this is being written - the last week of November - the public is again being made conscious that Christmas is at hand. The commercial world is calling attention to it in the advertisements in the daily newspapers. The ever-smiling SANTA CLAUS has already arrived, a month in advance of the actual date, using modern means of transportation. He arrived by air, and was taken from the airport to the Hudson's Bay Co. store in downtown Edmonton by car. He is now on hand daily to receive the requests of children, so that at Christmas time they will receive what they desire! It seems almost certain that he is at least quintuplets, because he is not confined to one place of business.

Our **Edmonton Journal** has had a few letters to the editor in issues of the past week, which gave expression to various reactions to the growing "spirit of Christmas". One writter deplored the fact that SANTA had been brought into the picture so soon. After all, the fine legend of this mythical figure was being spoiled in that way, and it would be almost impossible to get the spirit of Christmas across to the children now. Santa should be kept in the home, not in public places of business. Another person judged that to start playing Christmas carols this early would tend to destroy the right appreciation for these carols, because people would get tired of listening to them for a whole month or longer. (There was not even a hint to the effect that scores upon scores of people are really weary of having to listen to the unedifying crooning of popular dance songs and music eleven months of the year!) At least one reader wrote in, and for that writing we may be thankful, deploring the fact the real meaning of Christmas was being lost. Where is Christ, the Saviour? As a Veteran's wife, she wrote, "What does Christmas really mean? For the sake of the child's future mental security are we giving him or her something to believe in, and hang on to, when the going gets tough, a Bethlehem star leading them to the Christ child, or a Santa which isn't real? What does Christmas mean to our children? This is a very important question to the future of the child. Don't underestimate its true value in making the Christ live in his or her future thinking, and guidance." For that sort of reaction to Christmas planning we may be truly grateful.

It is well that we ask the question of the Magi from the East, "Where is He that is born King?" That he cannot be found in the midst of the highly commercialized approach to Christmas of the modern business world is not strange. The answer to the question, "Where is He?", is simply, "He isn't there at all". But that still leaves the question unanswered as to where He is in **our** Christmas planning and practice. That is an important question not only for young people, but for everyone.

Recently a mother wrote to me from one of our Christian Reformed communities where as yet there is no Christian School, asking what stand our people ought to take with reference to the Christmas programs or concerts that are prepared in the schools which the children from Christian homes attend. It should go without saying that where there is a considerable number of Christian homes represented, it should be possible to exert a decided influence upon the character of the programs given.

But under no circumstance should we as Christians give our support to the false notion that it is an innocent thing for our children to take part in programs in which essentials of our faith are either attacked or denied. The observance of Christmas must certainly be distinctive for those who still believe the Biblical doctrine of the atonement of Jesus Christ. Whether that be in the home, the school, or the church makes no difference. How essential that in this matter we stand together as Christians. We are so easily swept along by the spirit of the day, all unconscious of the fact that we are taking part in the very hiding of Him Whom we should be revealing in our Christmas celebration.

For some of you young people this will be the first Christmas which you will be spending here in Canada. For others that is not the case. All of you who have come from the Netherlands during the past few years no doubt notice differences between here and the Netherlands as to customs and practices regarding Christmas. Your custom of having a St. Nicholas day three weeks in advance of Christmas no doubt has much in its favor. Its means that the thoughts can be fixed altogether upon the birth of the Saviour on the 25th of December. But because it will be difficult to introduce that approach here in Canada, we shall all have to address ourselves again to the task of really having the Christ in our Christmas. So that when the question is asked of us, "Where is He that is born King?", we will be able to answer, "He is at the very center of our celebration." Christ in Christmas means Christ in our hearts first of all, by a living faith. It also means Christ in our songs, in our speech, in our fellowship, in our giving. There is so much selfishness in our approach to this day and its practices. Love and self-denial must dominate. Then the true Christ will be seen in us and in the spirit of our celebration.

NIEUW-VADERLANDSE GESCHIEDENIS

Zevenjarige oorlog

Quebec valt in Engelse handen

JOHN VRIESINGA

Het trieste lot van de Franse immigranten in Acadia, de stichting van fort Halifax de strijd om Fort Louisbourg en de val van Fort Beausejour, waren nog slechts schermutselingen vergeleken bij wat de Fransen in Canada te wachten stond. Zij vormden het voorspel van wat in de geschiedenis bekend staat als de Zevenjarige oorlog. Deze oorlog, begonnen in Europa, had aanvankelijk een gunstig verloop voor de Fransen, maar hij eindigde met de val van Quebec, met de val van de Franse heerschappij in het Noordoostelijk deel van Canada.

DE „VELDTOCHT" VAN GENERAAL BRADDOCK

Een schermutseling was ook nog het noodlottig avontuur van Generaal Braddock, onder wiens leiding een leger van de Engelse kolonies optrok tegen de Franse forten, die de Engelse kolonies omringden. Dat gebeurde in 1755, hetzelfde jaar, waarin Fort Beausejour viel en de Franse immigranten uit Acadia verwijderd werden.

Generaal Braddock had het voornamelijk voorzien op Fort Duquesne, een van de zuidelijkste Franse forten.

De weg van het leger leidde door dichte bossen en er was een speciaal leger van houthakkers nodig om de weg voor de legertros open te hakken. George Washington, die 25 jaar later de eerste president van de Verenigde Staten van Amerika zou worden, maakte de tocht mee als jong stafofficier. Op zijn advies trok Generaal Braddock tenslotte met zijn beste manschappen vooruit uit vrees dat de Fransen de lucht mochten krijgen van de nadering van een heel Engels leger en ijlings versterkingen zouden laten aanrukken. Maar de Engelse troepen maakten geen spoed genoeg. „Zij stonden bij bijkans elke molshoop stil om hem vlak te maken", schreef George Washington bitter gestemd in zijn dagboek. En de Engelsen kwamen dan ook te laat. De Fransen kregen de lucht van de nadering der Engelsen en zonden een leger uit, versterkt met Frans-gezinde Indianen om de aanvallers tegemoet te trekken.

De Engelse veldtocht werd een volkomen mislukking. Hun soldaten, niet gewend aan bosgevechten, zagen zich plotseling omringd door vijanden, die vanuit onzichtbare stellingen op hen vuurden. Het werd een bloedbad. Achter schier elke boomstam scheen een Fransman of Indiaan te staan en de Engelsen deden weinig meer dan in het wilde weg er op los te schieten, zonder redelijke trefkans, terwijl zij zelf in hun verwarring gemakkelijke trefpunten waren.

Tweemaal zag George Washington zijn paard onder zich doodgeschoten. En tenslotte zochten de Engelse soldaten hun heil in de vlucht naar het achtergebleven leger. Daar ontdekten zij dat Generaal Braddock zelf niet was terug gekeerd; hij was gevallen onder de kogel-regen der Fransen. Zo diep zat de Engelsen de moed in de schoenen, dat zij al hun voorraden en munitie vernietigden en hals over kop terug trokken.

WEER EEN VLOOT VOOR QUEBEC

In 1756 brak er weer oorlog uit in Europa en dat feit luidde ook de eindstrijd tussen Engelsen en Fransen in Noord-Amerika in. Het duurde tot 1763 voor de strijd volkomen uitgevochten was. Deze periode staat in de geschiedenis daarom bekend als de Zevenjarige Oorlog.

Van meet af aan waren de Engelsen in de aanval in de oorlog, zij het aanvankelijk met minder succes.

Zij hadden drie mogelijkheden om Nieuw Frankrijk aan te vallen. De eerste mogelijkheid was via de grote meren en de St. Lawrence River en de andere via Lake Champlain en de Richelieu River. Engeland maakte zich klaar om langs deze wegen, deze natuurlijke openingen in het nog dicht beboste gebied, aan te vallen. Maar Nieuw Frankrijk was op zijn qui vive. De militaire leider der Fransen, Marquis de Montcalm, was een wakkere generaal met behoorlijk strategisch inzicht. Het eerste wat hij deed om het dreigend gevaar te bezweren was een succesvolle aanval op het Engelse fort Oswego aan de Zuidoostelijke hoek van Lake Ontario. Daardoor was de mogelijkheid van een Engelse aanval langs de grote meren en de St. Lawrence uitgeschakeld. Daarna zond de Franse generaal zijn leger de Engelsen tegemoet via Lake Champlain en de Richelieu River. Het was hoog spel, dat hij speelde, maar het werd met succes bekroond, want de Fransen wisten het Engelse leger een verpletterende nederlaag toe te brengen.

Nu was er voor de Engelsen alleen nog de derde mogelijkheid; de mogelijkheid, die Sir Phips van Boston tevergeefs beproefd had, juist 70 jaar geleden: met een vloot via de monding van de St. Lawrence naar Quebec. En ofschoon de kansen van zo'n onderneming hachelijk waren waagden de Engelsen het er op. In 1758 zetten zij een sterk leger aan land op Kaap Breton onder de rook van Fort Louisbourg. Deze keer was het wapengeluk aan de zijde der Engelsen; zij vermeesterden het Franse fort en daarmee lag de weg naar Quebec weer voor hen open.

In het jaar daarop, 1759, zonden ze een vloot van 22 schepen, die behalve de bemanning een leger van 9000 soldaten vervoerde, de St. Lawrence op tot voor de wallen van Quebec.

Generaal Wolfe, een jongeman van 33 jaar, was de aanvoerder van de Engelse troepen. Het was zijn taak om zijn soldaten aan land te brengen vanwaar ze een aanval konden doen op de versterkte stad.

Nu lag (en ligt) Quebec op een rots, meer dan 300 voet boven het wateroppervlak en het was dus geen geringe zaak om bij deze omstandigheid en onder de rook van de Franse kanonnen een leger te landen.

Wolfe had er dan ook een zwaar hoofd in. Verschillende pogingen mislukten en het ging er al op lijken, dat ook deze vloot het hazenpad zou moeten kiezen, want de winter dreigde, de winter, die een stevige boei om de oorlogsschepen zou slaan en ze tot een gemakkelijke prooi van de Franse kanonnen zou maken.

EEN GEWAAGD PLAN

Maar toen kreeg Wolfe een gewaagde inval. Aan de Noordelijke oever van de St. Lawrence, iets boven de stad, had hij een kleine inham gezien, van waaruit een smal voetpad naar boven voerde.

Als hij zijn troepen nu eens langs dat voetpad naar boven kon leiden! Dan kon hij een goed voorbereide aanval op de stad doen. Maar hoe kreeg hij zijn soldaten daar zonder dat de Fransen het merkten?

Wolfe had een plan. Hij legde het aan de staf-officieren voor. Na langdurige besprekingen schudden dezen bedachtzaam het hoofd. Het plan was te riskant en bood te weinig mogelijkheden op succes.

En toen zei Wolfe: „Wel mijne heren, als niemand van u denkt dat het plan uitvoerbaar is, dan zal de Franse bevelhebber de laatste zijn om aan deze mogelijkheid te denken. Wij zullen het plan daarom vannacht uitvoeren".

Het is, tussen haakjes, aardig te weten, dat de beroemde generaal Mac Arthur op dit gebeuren heeft terug gegrepen toen hij zijn plan ontwierp om een geallieerd leger aan land te brengen op de kust van Korea. De landing daar werd bemoeilijkt door ondiepten en modderbanken. Zijn staf-officieren achtten het ook onmogelijk om daar een landing uit te voeren. Toen wees Generaal Mac Arthur op het voorbeeld van Generaal Wolfe en nam dezelfde beslissing: „Als jullie het voor onmogelijk houden, dan houdt de vijand het zeker voor onmogelijk". En ook Mac Arthur slaagde.

DE SLAG BESLIST

In het donker van de nacht dreven de troepen-transportschepen geruisloos naar de kleine baai. Daar ontscheepten de soldaten zich in het diepste stilzwijgen en klommen een voor een en hun wapens met zich voerend naar boven. De hoogvlakte, die ze bereikten, was het bezit van een farmer, Abraham Martin. De naam van deze farmer leeft in de geschiedenis voort, want de hoogvlakte werd van nu af aan „Plains of Abraham" genoemd.

Het kostte enorme inspanning, maar toen de morgen aanbrak wemelde de vlakte van Engelse soldaten, gereed voor de aanval.

De Franse Generaal begreep onmiddellijk wat hem te doen stond. Hij rukte met zijn leger de stad uit, de vijand tegemoet, om de dreigende ondergang af te weren.

Wolfe's soldaten hadden bevel gekregen niet te vuren voordat zij daartoe bevel kregen.

Toen de Fransen dichtbij gekomen waren knetterde plotseling het vuur los uit alle Engelse geweren. Het resultaat was ontzettend; de Franse gelederen werden plotseling uitgedund en raakten zodanig in verwarring, dat er van georganiseerde tegenstand weinig sprake meer was. Slechts twee uur duurde de slag. Toen was Quebec in Engelse handen.

Maar Generaal Wolfe beleefde zijn overwinning niet. Een Franse kogel doorboorde zijn borst en hij bleef dood op het slagveld liggen. En de Franse Generaal beleefde zijn nederlaag niet. Hij werd zwaar gewond de stad binnen gedragen, waar hij korte tijd later aan zijn wonden bezweek.

Zo DENKEN

wij er over . . . .

„Het is een goed idee, dat wij in „Calvinist-Contact" mogen zeggen hoe wij over de dingen denken. Maar ik vraag mij af hoe een immigrant kan zeggen, dat het gebruik van cosmetische middelen geen beginselkwestie is. Is hij (of zij?) al zo ver meegezogen in het moderne zog, dat hij niet meer ziet, dat wij ons als christenen van de wereld en haar gebruiken zullen onthouden? Men moet Gods Volk kunnen toetsen aan wat geschreven staat in Maleachi 3 : 18, „Dan zult gijlieden wederom zien het onderscheid tussen de rechtvaardige en de goddeloze, tussen dien, die God dient en dien die Hem niet dient". Gelukkig zijn er nog vele Canadese „zusters" die zich van deze dingen onthouden al heten ze dan niet Calvinistisch. U moet de antithese maar zien; of heeft die bij de geachte inzender ook al afgedaan?"

Een andere immigrant.

◆

„In de eerste instantie was ik het met u eens, over wat u schreef in „Een groot kwaad". Maar als u meegemaakt had wat mij nu is aangedaan, dan veranderde u misschien wel wat van gedachten. Ik ben hier geplaatst door bemiddeling van de Chr. Immigratie en kreeg voor een jaar werk gegarandeerd als plaster; van mijn kant moest ik ook beloven een jaar te blijven en daar had ik niets op tegen. Maar vlak voor de winter ben ik zonder meer op straat gezet, terwijl ik altijd tot volle tevredenheid werkte en er nog werk genoeg is. En dan te bedenken, dat ik een week tevoren nog ander werk had kunnen krijgen, dat beter betaald werd bovendien, maar dat heb ik laten lopen, omdat ik m'n verplichting wilde nakomen. Ik heb daar nu spijt van, want de kans op ander werk is nu verkeken en ik heb in drie maanden tijd geen geld genoeg achteruit kunnen leggen om de winter door te komen. Zoiets zal mij voor een tweede keer dan ook niet overkomen.

A. Van E., Calgary

VOOR DE VROUWEN

Vrede

Zal het zo zijn, in Korea, in Europa, als de Kerstdag aanbreekt? Zouden de wereldmachten tot een wapenstilstand komen? De Wereld hijgt en zucht naar vrede maar er schijnt maar geen vrede te kunnen komen.

Hebben de engelen dan niet gezongen van „Vrede op aarde?" Ja maar de wereld wil de weg niet bewandelen die tot de vrede leidt. Ze wil dat Kindeke dat in de kribbe geboren is, niet aannemen als de weg.

Kunnen wij als moeders ook iets doen om de wereld op die weg te leiden? Zeer zeker. De wereldleiders zijn toch ook kinderen geweest en hebben aan hun moeders knie een weg geleerd. Was die de ware weg? Onze kinderen leren ook aan moeders knie de weg die ze straks zullen bewandelen. Leren ze de weg des vredes door dat kindeke en komt die les ook uit in hun dagelijks leven, in het gezin, met vrienden, in school? Straks krijgen zij het roer in handen en dan hangt het er van af hoevelen er zijn die de weg des vredes willen betreden of er vrede zal zijn. Zal het Christendom zich kunnen handhaven tegenover de wereld? Dat hangt, menselijkerwijs gesproken, van u af, moeder, vader. De Heere gebruikt u als middel om die weg in de wereld te banen.

Met verlangen zien onze kinderen de Kerstdagen tegemoet. Voor de kinderen is het de dag der dagen. Voor hen die hun geschenkjes op de Kerstdag krijgen kan het er toe bijdragen om te doen gedenken aan het Grote Geschenk dat God in de wereld gezonden heeft, mits de ouders dat op de voorgrond stellen, en niet de aardse geschenken. Die Sinterklaas vieren moeten hun kinderen er goed op attent maken dat op de Kerstdag voor ons in de wereld is gekomen de Grote Gave Gods, de weg tot vrede met God en met mensen. Voor onze kinderen wordt de Kerstdag wat wij als ouders er van maken. Wat een grote verantwoordelijkheid! Op school horen onze kinderen niets, of heel weinig, over het echte van de Kerstdag of ze moeten tot de bevoorrechten behoren die naar een Christelijke school kunnen gaan. Men maakt zich blij met Santa Claus, en vergeet dat Jezus in de wereld gekomen is om onze zonden. Het mag en kan een blijde tijd zijn, men mag feestvieren en geschenken geven want de grootste zegen die ooit op de mensen is uitgestort is toen uitgegoten. Laat ons het geestelijke altoos bovenaan houden.

De mens is nu eenmaal vlees en geest en kan zich verheugen in de geest ook door het natuurlijke. God geeft ons een grote zegen in de heerlijke spijze die Hij gegeven heeft en wij mogen daar ook van genieten, als wij er maar niet in opgaan. De feeststemming wordt verhoogd door dat heerlijke en moeders maken altijd iets extra's. Ieder gezin heeft een lievelingsdis die voor speciale feesten klaar gemaakt wordt. Zo is er bij ons voor jaren een, die Cranberries gebruikt.

CRANBERRIE CONSERVE

2 pond cranberries (veenbes), 2c koud water, 1 grapefruit, 1c rozijnen, 4c suiker, 2½c kokend water, 1c walnoten.

Hak de cranberries fijn in de vleesmolen, giet het water er over en kook tot ze zacht zijn. Snij de grapefruit in stukjes (al het witte vlies verwijderen), hak de rozijnen fijn en voeg aan de cranberries toe met de suiker en het hete water. Kook langzaam tot het dik wordt (niet te dik), maar zoals jam). Voeg de noten er aan toe en gebruik liefst koud.

Hier is een menu dat veel in zwang is onder de Canadezen:

CHRISTMAS DINNER

Fruit sap of fruit cup

Geroosterde kip met „stuffing"
Aardappels (fijngestampt), bloemkool met witte saus.
Candied sweet potatoes
Carrot and banana salad
Cranberrie conserve, celery, olives
Apple of pumpkin pie, koffie.

Voor een speciaal dinner roostert men heel vaak de kip in zijn geheel en zet het zo op de tafel, gegarneerd op een of andere wijze, zoals met rondjes sinaasappel, halve sneden grapefruit met rode kersen, of rode appels eerst in de oven gebakken. Het idee van garneren is vooral om wat kleur aan de tafel te geven.

Om een kip in zijn geheel te roosteren zijn er enkele punten waar men op letten moet. Eerst goed schoonmaken, van binnen en van buiten; de kleine, fijne veertjes er af zengen en dan van binnen en van buiten met zout in wrijven. Als men „stuffing" gebruikt doet men dat eerst in het holle van de kip en dan de bouten en vleugels stijf tegen de kip aan binden. Zet de kip in een open pan, borst omhoog, met laag kippenvet er over heen en dan een doekje er over, of men doe er een doekje over dat in gesmolten vet is gedoopt, in welk geval men nu en dan van het vet in de pan over de kip schept. De oven zet men op 325 F. Voor elke pond kip rekent men 30 of 35 minuten in de oven.

STUFFING

3c broodkruimels of stukjes, ¼c gesmolten vet, 1tsp zout, ¼tsp peper, 1c rozijnen, (2) Het voorgaande zonder rozijnen maar met 1c fijngesneden appel. (3) het eerste zonder rozijnen en met 2tsp sage(salie) 2tbsp gehakte uien, 1tbsp gehakte peterselie.

CARROT AND BANANA SALAD

3 bananas, 2 carrots (wortels), ¼c walnoten. Snij de bananas aan plakjes, hak de wortels (rauw) en noten, meng met de bananas. Voeg er salad dressing aan toe. Voor het opdienen legge men het mengsel op een sla-blad. Het is een aardige combinatie van kleuren.

Mrs. Q. zond me verschillende recepten waarvoor hartelijk dank. Verleden December zijn sommige van deze recepten in Contact verschenen; we zullen ze daarom niet alle plaatsen maar enkelen ervan die gebruik maken van bladerdeeg en marsepein.

SAUCIJZE BROODJES

Men neemt een langwerpig stuk bladerdeeg waarop men een rolletje aangemaakt gehakt legt. Het lapje deeg dicht slaan met water, de zijkanten en voor- en achterkant vast plakken, met ei bestrijken en in hete oven bakken.

Voor **AMANDELBROODJES**, het gehakt vervangen door amandelspijs. Als men bladerdeeg bakt wordt de bakplaat niet met boter besmeerd maar vochtig gemaakt met water.

Alles wat van bladerdeeg is, een ½ uur laten rusten voor het in de oven gebakken wordt.

APPELBOLLEN:

Vierkante lapjes deeg snijden (afhankelijk van de grootte van de appel). Daarop een geschilde en geboorde appel plaatsen waarvan de holte gevuld is met wat suiker, kaneel en eventueel wat krenten en boter, tot een deegje gemaakt. Het deeg wordt hieromheen gevouwen nadat de appel er geheel in opgesloten is. Vermijd dikke plooien in het deeg. Bladerdeeg plakt men met water vast. Men ziet dus zelf wel waar men water moet strijken om loslaten te voorkomen. Ook in een hete oven bakken, nadat de bollen met ei bestreken zijn.

Sla geen veevoeder op tegen een buitenmuur, want door de sterke temperatuursinvloeden waaraan een buitenmuur blootgesteld is zal een gedeelte van het veevoeder bederven.

Appels ademen bijna op dezelfde manier als mensen. Hoe hoger de temperatuur hoe sneller hun ademhaling gaat en des te eerder zullen de appels gaan rotten. De koelste plaats in huis is dus het meest geschikt om appels te bewaren. Maar het mag er vanzelf niet gaan vriezen.

John Gritter:

RICHT LIJNEN

Kerstfeestviering

Nu het Kerstfeest weer in 't zicht komt mogen we zeker wel een artikel aan de viering daarvan wijden. De uitdrukking „Kerstfeestviering" geeft als zodanig daarvoor voldoende stof.

„Kerst" is een vervorming van „Krist", en „Krist" komt van „Christ", wat een verkorting is van „Christus".

Op twee-erlei wijze wordt dat woord uitgesproken wat betreft de eerste twee letters. Het Griekse woord waarvan het komt heeft aan het begin een letter die zacht is, ongeveer als de ch in ons woord school. Daarom zijn er dan velen die de naam Christus zo uitspreken. Daar zijn er ook die de ch uitspreken als een k, dus: Kristus. Dat heeft ons altijd wat hard toegeklonken. Wat historisch meer juist is zullen we nu maar niet trachten uit te maken. Beide worden gebruikt en hebben onder ons burgerrecht verkregen. In het Engels gebruikt men uitsluitend de wat we genoemd hebben „harde uitspraak".

Van meer belang is de betekenis van het woord. Het komt van een wortel die betekent zalven. Onder het O.T. was er een speciale zalfolie, samengesteld naar het eigen voorschrift van Jehova, waarmee diegenen die geroepen waren tot een bijzonder ambt werden ingeleid tot hun werk. Op het gegeven ogenblik werd een gehele hoorn vol olie uitgegoten op het hoofd van de aangewezen persoon; ze bedekte hem, zijn kleren, zijn gehele persoon. Zo was hij dan geheel afgezonderd tot zijn gewichtige taak. Dat is ook met Jezus gebeurd. De heilige zalfolie, in Zijn geval de Heilige Geest zelf, is over Hem uitgegoten, vlak na Zijn doop. Zo is Hij gezalfd. Daarom is Hij bij uitnemendheid De Christus.

Dat wijst dan aan Zijn ambtelijke positie, Zijn uitnemende waardigheid, als de Geroepene, de Gezondene des Vaders. Hij is de Logos, Het Woord, door Wien God tot de mensen kwam spreken in de persoon van Zijn Eigen Zoon; Hij is de Apostolos, de Gezondene, die kwam met een boodschap van Zijn doorluchtige Vader.

Zo kwam Hij in de wereld, geboren in Bethlehem's stal, als een kindje zwak en teder, maar terzelfder tijd Gods grote Zoon, van Zijn Vader belast met een hoogst belangrijke opdracht.

Hij zou dat nodig hebben. Wat zou Hij kunnen antwoorden wanneer men Zijn woorden in twijfel trok en Zijn werken veroordeelde als in strijd zijnde met de heersende leer van de tijd? Dit: God is Mijn Vader en Hij is meer dan ik en Hij heeft Mij gezonden en gezegd wat ik spreken en doen zou.

Ook wij hebben dat nodig. Hoe weten we dat we aan Hem ons leven kunnen toevertrouwen, dat Hij ons werkelijk kan en zal verlossen en ons niet teleur zal stellen? De waarborg daarvan ligt in Zijn naam Christus door God zelf Hem gegeven. Dat is onze geruststelling.

—

Dat de komst van zo'n Christus aanleiding zou geven tot feestvreugde was te denken. Wat kon van groter belang zijn dan dit en wat kon meer vreugde brengen? Door geheel de geschiedenis van dat grote feit blinkt dat telkens weer: De engelen maken lange reizen van hemel naar aarde om het blijde nieuws over te brengen; Maria zingt; Zacharias zingt; de engel spreekt van „grote blijdschap"; het hemelkoor looft en prijst God; de herders keren van hun bezoek aan het kind terug met verheuging. Wat waren dat blijde dagen! Dat was een echt feest!

Dan mogen ook wij feest vieren. We moeten ons niet laten verleiden door zwartgallige en eenzijdige mensen de vreugde van het Kerstfeest te bederven door lange en zure klachten, door kritisch alle vreugde bij die gelegenheid te veroordelen, en op onhandige of misschien moedwillige wijze roet in het eten gooien.

Weliswaar, is er veel ook op dit Kerstfeest dat ons mag stemmen tot soberheid. We zijn weer in oorlog. De mensen willen de wereld beter maken zonder het Kind van Bethlehem, en het gaat maar niet. Telkens weer zitten ze elkaar in het haar. Of er nu bij Kerstmis weer een wapenstilstand zal komen, staat te bezien. Wat een vreugde zou dat zijn voor de jongens in de strijd en hun geliefden thuis! Dan ook, daar is weer dat misselijke gedoe van Sinter Klaas in brengen in het Kerstfeest. De winkels zijn er al weer vol van. God-onterend is het! We walgen er van. Domme mensen die zo de Heiland inruilen voor een goedhartige oom, die de mensen blij maakt met presentjes. Hoe kinderachtig toch! Het verstoort onze stemming voor het feest. En dan denken we even aan eigen zonden, eigen onreinheid en afdwaling, dan kunnen we ook moeilijk blij zijn. Wat zijn we op zijn best nog stumpers op geestelijk gebied, ook in de echte waardering van het grote kerstfeit.

Niettemin kunnen we feest houden. Jezus is gekomen, onze Jezus, om zondaren zalig te maken, om God en mens weer bij elkaar te brengen, om de zonde tenslotte voorgoed uit te bannen en te brengen verlossing, vrede, blijdschap, eeuwig geluk!

—

Dat mogen we dan vieren.

Vieren wil zeggen een gelegenheid, een blijde gelegenheid, met vreugde waar te nemen. Zo vieren we onze verjaardagen en jubileums: God heeft gespaard en gezegend, dies zijn we blij en loven Hem. Straks zullen onze psalmen en geestelijke liederen ruisen; het blijde evangelie zal klinken van onze kansels; onze Kerstprogramma's zullen Hem gewijd zijn. Het aloude en steeds nieuwe feit van Jezus Die kwam als de Christus zal onze harten in verrukking brengen.

Dat zal dan ook in de huiselijke kring voorop staan. Het geven van geschenken onderling is daarmee niet in strijd mits het wijst op Hem Die de grote gave van God is. Welke vorm onze viering ook moge aannemen, steeds zal het Kindeke van Bethlehem voorop blijven staan. En steeds weer zullen we Hem zien in het licht van onze eigen behoefte en het grote heil dat Hij ons kwam brengen. Dat is echt Kerstfeest vieren.

Vieren kan ook betekenen: vrijgeven, loslaten. Dat weten we nog wel van de tijd toen we als jongen in Nederland vader hielpen op het schip. In verband met de treklijn of met een tros die gebruikt werd om het schip vast te maken, sprak men dan van vieren, dat is: uitgeven, loslaten. Die gedachte verbinden sommige mensen aan feestvieren. Dan is het, menen ze, een tijd van loslaten. Dan kan men zijn boze lusten en dwaasheden eens botvieren. Dan drinkt men zich eens goed dronken of leeft zich uit in danspartijen en wat dies meer zij. Dat is dan Kerstfeest! Moet u eens even indenken: De komst van de Christus vieren met het vlees los te laten! Wat kunnen mensen toch gek doen!

Jammer dat die dwaze idee soms bij ons ook schijnt door te werken. Dat we ons daarvoor wachten. Wat een tragedie wanneer Gods volk zich opmaakt om te vieren de komst van de Zoon van God in het vlees, en dan zijn viering vervalt in dingen die juist het tegenovergestelde zijn van wat Jezus kwam doen! God beware ons daarvoor.

Geve God aan al onze lezers een echt gezegend Kerstfeest!

ONZE ORGANISATIE

JOHN VELLINGA

CANADA'S BEVOLKING GROEIT

De volkstelling, die elke tien jaar plaats vindt, ligt weer achter ons. Gedurende de laatste tien jaar, dus vanaf 1941 tot 1951, is de bevolking van Canada vermeerderd met 2.300.000 personen. Deze groei heeft vooral twee oorzaken, het hoge geboortecijfer, en de komst van vele immigranten gedurende de laatste vijf jaar.

De bevolking van Canada telt nu ongeveer 14.000.000 zielen.

Hoog geboortecijfer

Een uitgebreid rapport is nog niet beschikbaar, doch het staat nu reeds vast dat de aanwas hoofdzakelijk verklaard moet worden uit de gezonde groei van eigen volk. Dit bedraagt meer dan 200.000. Onze immigranten vertellen ons soms over de snelle groei der Nederlandse bevolking, met een gemiddelde aanwas van meer dan 150.000 per jaar. Vergelijkt men dit met Canada dan staan wij hier in het geheel niet achter bij Nederland. Dit hoge geboorte-cijfer bewijst dat het Canadese volk zich niet weg gooit aan de zonde van geboortebeperking en ook dat zedelijk ons volk misschien wel van wat beter gehalte is dan sommige van onze immigranten soms denken.

BELANGEN VOOR DE OPBOUW DER CH. REF. IMMIGRATION SOCIETIES

Ter variatie een kleine afwijking. Zoals onze lezers weten heeft men in Canada kindertoeslag hetwelk hier "Family Allowance" genoemd wordt. Om niet te vergeten, alle Nederlanders kunnen dit krijgen voor kinderen beneden 16 jaar, nadat zij een jaar in Canada zijn. Het gebeurde zo zegt men in de provincie Quebec. Deze provincie is voor meer dan negentig procent Rooms Katholiek, en staat bekend om haar grote gezinnen. Een inspecteur der regering maakte de rondgang van de ene boerderij naar de andere. Het was zijn werk om voorlichting te geven aan landbouwers voor verhoging van de opbrengsten van de verschillende veldgewassen per H.A.

Hij stapte op het erf van een zekere boer, en tot zijn verbazing vond hij deze met vele anderen gezellig zittende onder de appelboom, zijn pijpje smokende. Het gebeurde in de zomer. Wat zal ik hier beleven, dacht hij. Hij maakte kennis met ons boertje en bracht zijn boodschap. Het antwoord van het boertje luidde: Kom mee naar gindse heuvel en overzie mijn landeens. Gekomen op de top en rondkijkende riep onze inspecteur vol verbazing uit: maar man waar zijn uw veldvruchten; ik zie anders niet dan onkruid. Doodbedaard antwoordde het boertje: U hebt goed gezien, waarom zal ik mij druk maken?

Mijn vrouw en ik hebben zestien kinderen en wij ontvangen 96 dollar kindertoeslag per maand. Mijn ouders en schoonouders wonen bij ons in en die ontvangen ouderdomspensioen ten bedrage van 160 p. maand.

Dus ik heb een inkomen van 256 dollar per maand. Is dit niet veel gemakkelijker dan werken? Ik vind het veel gemakkelijker om een groot gezin ter wereld te brengen dan elke dag mijn rug te krommen met hard werk.

Men ziet uit dit verhaaltje dat ook in Canada de sociale wetten reeds een zeker deel der bevolking er toe brengen om zulke spot-verhaaltjes te verzinnen.

Toch is het een verblijdend teken dat een volk aan inwendige groei zo vooruit gaat. Het getuigt dat de kern van het Canadese volk toch nog de van God gegeven ordinanties onderhoudt. Mogen wij rondom ons veel vormendienst en ongeloof zien, het stemt tot tevredenheid dat wij ons niet als volk overgeven aan het Neo-Malthusianisme. Moge dit zo blijven.

Groei door emigratie

Na de laatste oorlog, voornamelijk gedurende de laatste vijf jaar is er ook een aanmerkelijke groei in onze bevolking door emigratie, en wel voornamelijk uit Europa, meest vanuit Engeland en Nederland. Het totale cijfer loopt om de 300.000.

De eerste Nederlandse immigranten arriveerden in '47, ongeveer 3000. In 1948 ongeveer 8000, in 1949 plm. 10.000, 1950 bracht 8000 en in 1951 kwamen er 18.000.

Nederland heeft ongeveer 50.000 hiertoe bijgedragen. De meeste emigranten kwamen vanuit Engeland, terwijl ook vele zogenaamde "Displaced persons" uit de concentratie-kanpen binnen kwamen. Dit is nu afgelopen, en voortaan zullen alleen maar immigranten toegelaten worden volgens de gewone regeringsbepalingen.

Wat zal het bevolkingscijfer zijn in 1961. Indien onze bevolking haar geboortecijfer handhaaft in de komende tien jaar mogen wij weer 200.000 verhoging verwachten. Doch wat zal het totale cijfer van groei zijn door de komst van emigranten in ons land. Dit staat in nauw verband met de economische draagkracht van onze natie. Volgens statistieken van handel en nijverheid, en uitlatingen van leiders op verschillend gebied, kan Canada mogelijk elk jaar ongeveer 150.000 nieuwe emigranten ontvangen zonder schade aan eigen economie.

Dus volgens deze berekening kunnen wij dan 1.500.000 emigranten verwachten in de naaste tien jaren. Ook wordt er steeds gezegd dat Canada mogelijkheid biedt om een bevolking van 30.000.000 te onderhouden.

Dus het zal nog gerust een veertig tot vijftig jaar duren voor dit cijfer bereikt wordt.

Wat zal Nederland kunnen bijdragen?

Sinds 1947 zijn er ruim 50.000 Nederlandse immigranten binnen gekomen; dit zou gemiddeld 10.000 per jaar zijn en voor tien jaren 100.000. Ik verwacht echter meer, om de volgende reden. 1951 bracht 18000 binnen, en het plan voor 1952 is hetzelfde. Dit is aanzienlijk hoger dan het gemiddelde, en zonder twijfel bestaat de mogelijkheid dat er 200.000 komen inplaats van 100.000. Er is een reden waarop ik mijn berekeningen bouw. Het verleden en wel voornamelijk de grote trek van emigranten naar de Verenigde Staten gedurende het eind der vorige en begin van deze eeuw leert ons, dat wanneer eenmaal zekere familieleden de tocht over het grote water maakten het maar weinige jaren duurde voordat de achtergebleven familieleden volgden. Dit-

zelfde geldt van vrienden en kennissen. Dus wij mogen ook verwachten dat dit verschijnsel zich zal herhalen. Het begin hiervan is reeds merkbaar. Alleen het feit dat de betrokken emigratie instanties in Canada en Nederland in hun berekeningen voor 1952 plaats maken voor 3500 immigranten die naar familie in Canada zullen gaan, staaft deze bewering.

Dus de mogelijkheid bestaat dat wij in plaats van 100.000 er 200.000 kunnen verwachten in de naaste tien jaren.

Veel werk voor de toekomst

Wat zal het aandeel zijn van onze Chr. Ref. Church en onze emigratie-organisaties in dezen. Laten wij sober denken, en aannemen dat 50 procent van deze immigranten van Orthodox Calvinistische beginselen zijn.

Dus 100.000. Laten wij hiervan weer 50 procent krijgen in onze kerken en organisaties, dan zou dit in ronde getallen 50.000 emigranten zijn.

Het zal de verantwoordelijkheid onzer Chr. Ref. Church zijn om deze mensen op te vangen in onze kerken en hen te dienen door georganiseerde gemeenten met predikanten. Misschien is het van nut ook voor onze kerken om nu reeds acht te geven op deze mogelijke stroom in de komende tien jaren, en als kerk plannen te maken om dit grote werk te aanvaarden op zulk een wijze dat wij in zover dat mogelijk is, klaar zijn voor deze aanwas. Onze kerken hebben mildelijk geofferd, en doen hun uiterste best om recht te doen aan dit grote werk, doch na deze eerste vijf jaar is het ons allen duidelijk dat het van groot belang en voordeel zou zijn indien er misschien wat meer volgens een vast plan gewerkt werd, vooral inzake het tekort van de nodige predikanten.

Doch wij laten dit over aan de kerkelijke authoriteiten; moge dit artikel zijn nut doen om aan te tonen de mogelijkheid ook in dezen voor de toekomst.

Ook onze emigratie-organisaties hebben hun taak in dezen. Wij toch stellen ons zelf beschikbaar om onze mensen te helpen op het maatschappelijk en economische terrein van het leven. Eerst met het helpen van werkgevers, door onze eigen verzekering en andere hulp zo nodig in de eerste jaren. Doch een zaak moet eerst eens goed onze aandacht hebben en dat is deze dat wij geen gevestigde gezinnen krijgen in onze gemeenten voordat vele emigranten de gelegenheid krijgen om iets te beginnen voor zich zelf. Hiervoor is geld nodig, en dat is schaars want de mensen hebben zelf weinig. De beweging in onze organisatie voor eigen spaar- en leenbanken kan hier enigszins helpen, en laten wij dan ook hier onze aandacht aan geven. Doch wij hebben meer nodig. Dit is een zaak van belang en laten wij hierover eens een artikel schrijven, en ook van de lezers eens horen hoe en wat zij denken om voor dit grote vraagstuk een oplossing te vinden.

De mens wikt doch God beschikt

De toekomst is in Gods hand. Ook wat aangaat de groei der bevolking van Canada, en de mogelijke komst van Nederlandse emigranten naar ons land.

Als redelijke schepselen moeten wij berekeningen maken, doch deze altijd stellen onder wat God gaat doen. Maar een zaak is zeker en wel deze:

Het is onze Godgegeven plicht om te helpen aan de opbouw van Gods kerk volgens onze Calvinistische beginselen, en dat door het helpen van onze broeders en zusters uit Nederland.

J. Vander Velde:

Tussen huis en school

In een vorig artikel hebben we iets gezegd over de vraag waarom wij ook in Canada naar de oprichting van eigen „Scholen met de Bijbel" willen streven. Onze bedoeling was aan te tonen dat de school, omdat ze ligt in het verlengde van het huisgezin, onze kinderen, als Verbondskinderen, op moet voeden tot burgers van het Koninkrijk der Hemelen. Het spreekt vanzelf dat dit onderwerp met een artikeltje nog niet uitgeput is en de zaak is belangrijk genoeg om er nog eens op terug te komen.

Wij zijn het er allen wel over eens dat het voor onze kinderen van het grootste belang is dat de sfeer, de geest waarin op school gewerkt wordt, dezelfde is als die in het (Christelijk) gezin. Als dit niet het geval is, wordt op school afgebroken wat we thuis trachten op te bouwen. Evenmin als we de kinderen aan lichamelijke gevaren willen blootstellen, behoren we dit te doen, als we het kunnen voorkomen, waar het hun geestelijke gezondheid betreft. Denken we hier wel eens niet wat te licht over?

Ik heb eens van een predikant gelezen die in een preek vertelde van een dame, die zo bezorgd was voor haar gezondheid, dat ze een kennis, bij wie eens besmettelijke ziekte aan huis heerste, niet durfde opbellen vanwege het gevaar voor besmetting. Waarop de domine deze vermaning liet volgen: Broeders en Zusters, het was te wensen dat wij, al was het maar voor een tiende gedeelte, ook waar het ons geestelijk welzijn betreft, zo bang waren voor besmetting.

Als alles goed is neemt een kind onvoorwaardelijk aan wat het op school geleerd wordt. Als de meester of de juffrouw het gezegd heeft dan IS het zo.

Maar als Piet op een dag uit school komt en vertelt dat de meester gezegd heeft dat de schepping maar een oud verhaal is en dat het heelal op een heel andere manier tot stand is gekomen, dan gaat vader hem dat natuurlijk anders uitleggen en wordt de Bijbel van het rekje genomen.

Die spreekt in het eerste hoofdstuk hierover duidelijke taal. Maar: Piet's geloof in de meester is geschokt en het kan op deze manier zelfs tot conflicten komen tussen huis en school.

Moeilijkheden kunnen zich ook voordoen bij het organiseren van schoolavonden, feestjes enz. Er kan op deze avondjes een sfeer heersen die wij voor onze kinderen niet begeren. Ik denk in dit verband bijv. aan het naderend Kerstfeest. Is er niet groot gevaar dat door de enorme uiterlijke drukte waarmee de viering van het feest van Christus in dit land vergezeld gaat, de eigenlijke betekenis van dit feest op de achtergrond raakt en onze kinderen door de entourage zo in beslag genomen worden dat ze over het Wonder van Bethlehem niet meer verwonderd kunnen zijn en het maar voor kennisgeving aannemen. Wij zullen in dezen vaak tegen de stroom in hebben te roeien, wat op zichzelf zo erg niet is, als we ons er maar goed rekenschap van geven waarom we het doen en dit ook aan de kinderen duidelijk kunnen maken. Het is nu eenmaal moeilijk in de wereld te zijn en toch niet van de wereld. Misschien is dit wel het moeilijkste wat wij in ons leven te leren hebben en op die strijd moeten wij onze kinderen trachten voor te bereiden. Het is van groot belang dat hierin een lijn wordt getrokken in huis en op school, zodat de kinderen voelen dat vader en moeder thuis en de meester en juffrouw op school net eender denken over de dingen waar het op aankomt. Thuis en op school moet in het middelpunt staan dat de kinderen leren: God alleen is groot. De onderwijzer die hiervan uitgaat, zal bijv. bij een natuurkunde les niet maar alleen zeggen dat een bliksemstraal niets anders is dan een electrische vonk, maar zal vooral proberen bij de kinderen bewondering te wekken voor de grote werken Gods. Hij zal er bij de geschiedenis les op wijzen dat mensen de geschiedenis niet maken, maar dat God de wereld in Zijn hand houdt en haar lot bestuurt. Als de aardrijkskunde aan de orde is spreekt hij er over dat het onder Gods leiding is dat zoveel duizenden uit het kleine Nederland wegtrekken naar andere werelddelen. En zo zou ik meer voorbeelden kunnen aanhalen om aan te tonen hoe op een Christelijke school het Bijbels beginsel het onderwijs moet dragen.

Ook hier geldt: zoekt eerst en voor alles de dingen van Gods Koninkrijk. Als we ons hier geen tijd voor zouden gunnen is er gevaar dat we, zoals iemand het eens uitgedrukt heeft, ook bij Bijbelse geschiedenis de heilige dingen nog in leerstof omzetten en voor de kennis een 10 geven en een 0 voor die heilige gebeurtenissen zelf. Wij moeten ook in het schoolleven de strijd voeren tegen de „verwereldlijking".

Gelukkig hebben we voor die strijd een arsenaal tot onze beschikking dat nooit uitgeput raakt en ons altijd weer de wapens verschaft die we nodig hebben, vandaag en morgen.

Kerstmis in Canada

De Hollanders importeerden Santa Claus

Kerstmis in Canada schijnt oppervlakkig beschouwd een onverklaarbare mengeling van allerlei gebruiken te zijn, waaraan de werkelijkheid van Christus' komst in het vlees bijna geheel vreemd is. Bij nadere beschouwing is die wonderlijke mengeling echter wel verklaarbaar en moet men heel wat vooroordeel opschorten. Ons nieuwe vaderland is immers in de loop der eeuwen bevolkt met vertegenwoordigers uit schier alle landen ter wereld, die alle hun eigen idee-en over Kerstfeest invoerden en in praktijk brachten. En dat het eigenlijke element, de geboorte van Christus er soms moeilijk in terug te vinden is, is ook niet zo vreemd, want over de hele wereld is het Kerstfeest een mengeling van heidense en Christelijke gedachten.

Om te beginnen, de datum, waarop de hele wereld Kerstfeest viert is ontleend aan heidense gedachten. Wij weten niet precies op welke datum Christus geboren is, omdat de Joden er andere maanden op na hielden dan die van onze jaargang.

Toen de eerste Christelijke zendelingen hun bekeerlingen maakten onder de barbaren van Europa (in Holland de Batavieren en Friezen enz.) stuitten zij bij het invoeren van Christelijke praktijken op de moeilijkheid dat deze heidenen geen afstand konden doen o.m. van het jaarlijkse feest der Zonnewende, dat alom gevierd werd omstreeks eind December. De mensen waren zo gehecht aan de viering van dat feest, dat de bekeerlingen zich gewoonweg buiten de gemeenschap sloten als zij niet meededen. Om die moeilijkheid op te lossen verhieven de zendelingen het Zonnewendefeest tot Kerstfeest, het feest van Christus' geboorte.

Op dat heidense Zonnewendefeest, waarmee de terugkeer van de zon, het licht gevierd werd en dat daarom zo mooi aansloot bij het feest van de komst van het Grote Licht in de duistere wereld, was de altijd groene denneboom een geliefkoosd symbool van de onsterfelijkheid van de natuur. Die denneboom is daarom ook in het Christelijke Kerstfeest opgenomen als symbool van het licht. Zo werd de denneboom, vooral in Duitsland, versierd met allerlei blinkende voorwerpen en brandende kaarsen, als kerstboom een onmisbaar onderdeel van de Kerstfeestviering.

De Duitsers, die naar Amerika en Canada kwamen, hielden natuurlijk ook hier die Kerstboom in ere. Mensen uit andere landen voerden het gebruik in van het geven van geschenken aan elkaar. Ook dit gebruik stamt waarschijnlijk op de oude heidense idee van het brengen van offers aan de goden en is in de loop van de tijd een Christelijk symbool voor Kerstfeest geworden: God gaf Zijn Grote Geschenk aan de wereld en in navolging daarvan en betrachting van Christelijk altru-isme gaven de oude Christenen geschenken aan elkaar.

In Amerika en in Canada heeft dit geven van geschenken op Kerstfeest aanleiding gegeven tot een hopeloze verwarring van Kerstmis en Sinterklaas en goed beschouwd dragen de Hollanders daar de schuld van. De eerste Hollanders in Amerika, die de stad New York stichtten, hebben Sinterklaas hier ingevoerd. Zij vierden daar de geboortedag van de vrijgevige, oude bisschop in zijn rode mantel en met zijn lange witte baard en hoge mijter door het geven van geschenken aan elkaar en vooral aan hun kinderen. Later, toen New York, dat voor die tijd Nieuw-Amsterdam heette, Engels werd, bleef dit Sinterklaasfeest bestaan. De overgebleven Hollanders pasten zich echter langzamerhand aan bij de gewoonten van de hen omringende bewoners en verschoven hun Sinterklaasviering naar Kerstmis. En zo heeft Sinterklaas of Santa Claus zijn intrede gedaan in het Amerikaanse en Canadese Kerstfeest.

De zakenwereld heeft er zich gretig opgeworpen en er uitgehaald wat er in zat. En nu dreigt het Kerstfeest tot ergernis van alle Christelijk denkende mensen in dit werelddeel meer en meer te worden een verfoeilijke mengeling van Kerst en Sinterklaas.

Een ander wijd verspreid gebruik is het verzenden van Kerstkaarten aan familieleden, vrienden en bekenden. Dit gebruik stamt uit 1862 en is in zwang gekomen dank zij het initiatief van een handige Amerikaanse uitgever en drukker, die er winstmogelijkheden in zag. Het gebruik heeft dan ook geen diepere betekenis of achtergrond dan dat men elkaar een „merry", wij zouden zeggen „vrolijk" of „gezellig" Kerstfeest toewenst.

Men moet uit de vertaling van het woord „merry" echter niet de gevolgtrekking maken, dat de Kerstfeestviering in de „nieuwe wereld" opging en opgaat in pret maken in de ordinaire zin van het woord, zoals men bij oppervlakkige beschouwing gauw geneigd is te doen. Het Kerstfeest is een feest van verheuging en blijdschap. In het oude en nog zo dun bevolkte Canada werd het gevierd met het bezoeken van en aan vrienden en familie, het zoeken van warmte en gezelligheid bij elkaar in de barre wildernis van Noord-Amerika in de winter. Die bezoeken brachten als vanzelf mee het besteden van buitengewone zorg aan de maaltijden, het aanrichten van speciale Kerstmaaltijden, de turkey (gebraden kalkoen) en de Christmas cake enz. Gebruiken die tot op de dag van vandaag voortleven. Dat dergelijke gebruiken bij een speciaal soort mensen en soms in angstwekkende vorm ontaarden in drinkgelagen of danspartijen behoeft op zichzelf niet te verbazen als men opmerkt, dat hetzelfde ook elders gebeurt. Over de gehele Christelijke wereld immers is het verval van erkende Christelijke waarden op te merken.

Daarnaast echter leven ook de oude gebruiken voort in hun juiste vorm, culminerend in een alleszins waardige vorm van Kerstfeestviering in speciale kerkdiensten, waar de oude en schone „Christmas Carols" worden gezongen ter ere van de geboren Koning der wereld.

Mogen wij als nieuwe burgers van dit land uit het in geestelijk opzicht zo bevoorrechte Holland in de loop der komende geschiedenis veel bijdragen tot een echt Christelijke Kerstfeestviering.

Ons Eerste Jaar in Canada

HOOFDSTUK XIII

MARTIN WIL WEG

Martin had al lang met het plan rondgelopen. Hij was ook eigenlijk maar bij toeval op de mushroom farm van Leaver terecht gekomen. Zijn bestemming had ergens anders gelegen, maar dat was indertijd tijdens de treinreis veranderd en dat heb je dan maar te nemen, niet waar?

Nu had Martin een broer in Sarnia, die daar al vrij lang woonde en die een goede werkkring voor hem had opgezocht. In een fabriek weliswaar, maar toch ook in Sarnia, zodat Martin bij hem in de kost kon. En goed geld verdienen moet je rekenen.

Maar hoe bij Leaver weg te komen. De baas zou het vast niet goed vinden. Die is natuurlijk bang, dat als hij het bij de een door de vingers ziet, de anderen ook gaan lopen.

En toch bevalt het Martin hier niet zo bijster goed. Nu zit hij nog vaak op de tractor, maar als er straks wat meer mushrooms te snijden zijn moet hij weer die donkere schuren in en daar heeft hij het helemaal niet op staan. En dan dat 's Zondags werken zint hem nog veel minder. En is het eigenlijk ook niet begrijpelijk, dat hij graag in de buurt van zijn broer wil wonen?

Natuurlijk zou hij de gezelligheid van deze ploeg hier missen, maar dat was nu eenmaal niet anders. Hij zou eerst maar eens naar de baas gaan. Die moest het toch weten. En met lood in de schoenen zoekt Martin de garage op, waar de baas met de monteur staat te praten.

„Hallo, Martin", klinkt het vriendelijk als altijd, „wat is er aan de hand?"

En nu moet Martin wel verder. Terwijl hij zijn verhaal doet, merkt hij al, dat de windwijzer aan het draaien is.

„Waarom wil je weg? Heb je het hier niet goed genoeg? Je krijgt goed te eten, je hebt een goed bed, wat wil je nog meer? Trouwens, ik kan je niet missen ook; er zijn straks weer plenty mushrooms en je mag je contract niet breken. Je hebt getekend voor een jaar en als je binnen die tijd bij mij weg gaat wordt je terug gestuurd naar Holland".

„Jawel," antwoordt Martin, „slecht heb ik het niet, maar het werk staat me niet aan, die donkere schuren en dat 's Zondags werken. Ik heb een broer in Sarnia en daar wil ik heen".

Martin krijgt nog veel meer te horen nu hij dit gezegd heeft; en af en toe raakt hij de draad wel eens kwijt van wat de baas zegt; het zijn allemaal van die geleerde Engelse woorden, weet je. Maar hij begrijpt in elk geval wel, dat de baas kwaad is en dat hij niet weg mag. En dat hij toch weg gaat, dat weet hij ook heel zeker, goed of niet goed.

En als het donker geworden is wordt Martin op snel wentelende wielen naar een andere streek van Ontario gereden, waar ander werk en een andere levenskring hem wachten.

Maar erg voorspoedig gaat het Martin aanvankelijk in Sarnia ook niet. Op een goede morgen, de klok wijst nog maar kwart over acht, hoort hij zijn naam afroepen door de luidsprekers, die overal in de grote rubberfabriek zijn opgesteld. „Wil Martin van Holland zich direct naar het kantoor begeven. Martin van Holland......" Langzaam en nadrukkelijk wordt de oproep nog eens herhaald. En Martin, die juist op weg is van de grote machinehal naar het magazijn, staat aarzelend stil. Slechts langzaam dringt het tot hem door, dat hij het is die ze hebben moeten en dan weet hij ook al meteen, wat dit te betekenen heeft.

En ja hoor, op het kantoor krijgt hij de boodschap te horen, die hij vreesde. Het arbeidsbureau heeft opgebeld in verband met het feit, dat hij zijn jaar op de farm niet heeft vol gemaakt. In deze omstandigheden had de fabriek hem niet mogen aannemen. En dus betekent dit .. .. ontslag. „Dat is het werk van Lloyd Leaver", denkt Martin als hij door de lange gang naar de kleedkamer loopt om zijn jasje op te halen. „Daar heb je het geneger al".

Eerst gaat hij maar eens naar zijn broer. Misschien dat die er raad op weet. En dan vanmiddag maar op ander werk uit. „Maar naar een farm ga ik direct nog niet," denkt Martin.

En die middag was hij te vinden op de kade, waar arbeiders druk bezig zijn een schip te lossen. Het is brandend heet hier in de zon en de mannen zweten als otters want het schip moet voor donker leeg. Martin ook, want Martin is nu los arbeider geworden. Vandaag helpt hij bij het lossen van een schip, morgen heeft hij weer iets anders aan de hand. Zo gaat dat van nu af aan met Martin. Soms heeft hij bijna niets te doen en dan weer is hij razend druk. Geregeld werk zou hem beter lijken maar een mens moet toch door de tijd. En voor Martin geen farm weer, want door elkaar genomen verdient hij best, veel beter dan op een farm. En Engels leren doet hij zo ook, de hele dag tussen de Canadezen, reken maar.

Het duurt niet zo heel lang of Martin rijdt al in een eigen car. Het is natuurijk geen nieuwe, maar toch een heel aardig ding; 65 mijl haalt hij nog gemakkelijk. Het ding heeft echter een gebrek; hij wil soms 's morgens niet starten.

Maar daar weet Martin wel raad op.

Als hij 's avonds thuis komt rijdt hij de wagen achteruit tegen dat heuveltje op naast het huis en dan hoeft hij hem 's morgens maar een duwtje te geven en er in te springen. Dan hobbelt het ding van dat heuveltje af en voor hij op de weg is loopt de motor dan al weer.

ADVERTENTIES

DOELTREFFEND EN GOEDKOOP

Vele Nederlanders in Canada lezen „Calvinist—Contact". Gebruik daarom deze kolommen voor uw familieberichten, zoals jubileums-, verlovings-, huwelijks-, geboorte- en overlijdens-advertenties en de aankondiging van uw verenigings-vergaderingen. Tevens voor hetgeen u te koop aanbiedt of vraagt en het vragen of aanbieden van personeel.

Kosten slechts 20 cents per regel of gedeelte van regel. Grote letters worden als twee regels beschouwd. Minimum tarief $1.50 per plaatsing.

Zend money-order met uw advertentie naar het administratie-adres:

BOX 234, CHATHAM, ONTARIO

Op 1 Januari 1952 hopen zich te verloven

HANNY VELDHUIS

en

PETER GUETTER

R.R. 3, GRANTON
R.R. 5, CLINTON, Ontario

Verloofd:

IDA VAN OOSTVEEN

en

KEES DE GIER

AYR, Ont., 1 Januari 1952

Verloofd:

MAAIKE VANDER VELDE

en

JAN VANDER HOUT Kzn.

HAMILTON, 255 Caroline St. S.
DUNDAS, 150 King St. East.

Kerstmis 1951

ORGELLESSEN

(voorlopig alleen 's Zaterdags p.m.)

R. SENNEMA

Postadres: Eberts R. R. 1

TEACHERS WANTED

The Lacombe Christian School will need two teachers for next school year. Grades 1-4 and 5-9

State qualifications and experience in first letter.

Mr. Herman Salomons
Lacombe, Alberta
Secretary

TE KOOP:

Een partijtje echte Hollandse wollen Van Wijk-dekens, lichtblauw en geel.

J. DE GROOT,
% William Snow, Blenheim, Ont.

Oulds Battery Service

8 Park Street - Chatham

Wenst u van harte een
GEZELLIG KERSTFEEST
en een
GELUKKIG NIEUWJAAR

Telefoon Chatham 2633

„Van Delfts Bookhouse"

Kerstvertelboek in Twee-erlei uitgave
Maranatha- en
Filippus Scheurkalenders $1.50
Daily Manna Calendars $2.10
Hollandse wandteksten in verschillende uitvoeringen, enz.

308 Hess St. — Hamilton, Ont.

Wij wensen al onze familie, vrienden en kennissen in Canada van harte

EEN GELUKKIG 1952

Mr. and Mrs. T. WENDEL

R.R.2, WOODBRIDGE, Ont.

Wij wensen al onze familie, vrienden en kennissen in Canada van harte

EEN GELUKKIG 1952

Fam. EIBERT JANSEN

R.R. 2, NAVAN, Ont.

Wij wensen al onze familie, vrienden en kennissen in Canada van harte

EEN GELUKKIG 1952

JAN DEEN

R.R. 3, AILSA CRAIG, Ont.

Wij wensen al onze familie, vrienden en kennissen in Canada van harte

EEN GELUKKIG 1952

Fam. B. MERKUS

R.R. 2, DRAYTON, Ont.

Wij wensen al onze familie, vrienden en kennissen in Canada van harte

EEN GELUKKIG 1952

Fam. T. MIEDEMA

R.R. 3, BEAMSVILLE, Ont.

Wij wensen al onze familie, vrienden en kennissen in Canada van harte

EEN GELUKKIG 1952

Fam. A. WOBBES

R.R. 1, HAGERSVILLE, Ont.

Al onze vrienden en bekenden in Canada een in alle opzichten voorspoedig 1952 toegewenst door:

Mr. and Mrs. JOHN MALDA

R.R. 2, NEW-CASTLE, Ont.

Van harte wensen wij onze vrienden en bekenden in Canada

GODS ZEGEN VOOR 1952

A. HAAGSMA
R. HAAGSMA—PASMA
en Kinderen

R.R. 2, ILDERTON, Ont.

Van harte wensen wij onze vrienden en bekenden in Canada

GODS ZEGEN VOOR 1952

A. VAN DIJK

Gen. Del., FORT WILLIAM, Ont.

Al onze vrienden en bekenden in Canada een in alle opzichten voorspoedig 1952 toegewenst door:

G. LOGTENBERG
en Gezin

R.R. 7, LUCKNOW

Van harte wensen wij onze vrienden en bekenden in Canada

GODS ZEGEN VOOR 1952

TAEKE DE JAGER
en Gezin

RAYMOND, Alberta.

Van harte wensen wij onze vrienden en bekenden in Canada

GODS ZEGEN VOOR 1952

B. VEENSTRA

DIAMOND CITY, Alta.

Van harte wensen wij onze vrienden en bekenden in Canada

GODS ZEGEN VOOR 1952

Fam. A. J. KAMPMAN

Box 254, RAYMOND, Alta.

Van harte wensen wij onze vrienden en bekenden in Canada

GODS ZEGEN VOOR 1952

Fam. H. DIJK

P.O. Box 9, KAMSACK, Sask.

Van harte wensen wij onze vrienden en bekenden in Canada

GODS ZEGEN VOOR 1952

PIET BESTEMAN

713 Mc. Pherson Ave.
SASKATOON, Saskatchewan

Al onze vrienden en bekenden in Canada een in alle opzichten voorspoedig 1952 toegewenst door:

Gebr. AREND en GERARD BRINKMAN

R.R. 2, DANVILLE, P.Q.

Van harte wensen wij onze vrienden en bekenden in Canada

GODS ZEGEN VOOR 1952

Fam. G.BANDRINGA
v.h. Roden, Nederland

R.R. 6, LANGLEY PRAIRIE, B.C.

Bij de jaarwisseling 1951—1952 wensen wij al onze vrienden en bekenden in Canada

VEEL HEIL EN ZEGEN

H. v. BOVEN
A. HAAR

Dom. Exp. Station,
SMITHERS, B.C.

Van harte wens ik al mijn vrienden en bekenden in Canada

GODS ZEGEN VOOR 1952

M. SCHINKELSHOEK

Greenwoud Motel
ALBERNI, B.C.

Wij wensen al onze familie, vrienden en kennissen in Canada van harte

EEN GELUKKIG 1952

Fam. F. WESTRA

2906 Vawness St.
VANCOUVER, B.C.

Aan al onze land- en geloofsgenoten in Canada

VEEL HEIL EN ZEGEN IN 1952

Mrs. J. VAN DORP

BLACKDALE, Man.

Wij wensen al onze familie, vrienden en kennissen in Canada van harte

EEN GELUKKIG 1952

Fam. A. DEKKER

DICKENS, P.O. Box 47
Winnipeg, Man.

Wij wensen al onze familie, vrienden en kennissen in Canada van harte

EEN GELUKKIG 1952

J. KOENES
S. KOENES—SPRIENSMA

R. 1, BYRON-CENTRE
Michigan, U.S.A.

Redactie en Administratie van

CALVINIST-CONTACT

wensen alle lezers en adverteerders

van harte het beste voor 1952

Directie en personeel van
"THE MERCURY PRESS"
124 Queen St., Chatham, Ont.
wenst U een
GEZEGEND KERSTFEEST
en een
GELUKKIG NIEUWJAAR

Nieuwe burgers, ge-emigreerd vanuit Nederland, een gelukkig nieuw jaar en Gods zegen toegewenst
Mr. and Mrs. JOHN VELLINGA
CHATHAM, Ont.

Bij de jaarwisseling 1951—1952 wensen wij al onze vrienden en bekenden in Canada
VEEL HEIL EN ZEGEN
Fam. J. VRIESINGA
R. R. 3, CHATHAM, Ont.

Van harte wensen wij onze vrienden en bekenden in Canada
GODS ZEGEN VOOR 1952
D. FARENHORST
J. C. FARENHORST—DEENIK
17 Gray Street
CHATHAM, Ont.

Van harte wensen wij onze vrienden en bekenden in Canada
GODS ZEGEN VOOR 1952
Ds. en Mrs. PAUL DE KOEKKOEK
JOHN, WIM en TENA

Van harte wensen wij onze vrienden en bekenden in Canada
GODS ZEGEN VOOR 1952
Mr. en Mrs. G. H. VANLOCHEM
R. R. 3, EXETER, Ont.

Van harte wensen wij onze vrienden en bekenden in Canada
GODS ZEGEN VOOR 1952
S. DE RUITER
R. R. 3, CAMPBELFORD, Ont.

Van harte wensen wij onze vrienden en bekenden in Canada
GODS ZEGEN VOOR 1952
Fam. JOHN DE GRAAF
R. R. 2, Freeman, Ont.

Van harte wensen wij onze vrienden en bekenden in Canada
GODS ZEGEN VOOR 1952
Fam. A. STRUYK
CLUTE, Ont.

Van harte wens ik mijn vrienden en bekenden in Canada
GODS ZEGEN VOOR 1952 TOE
CORNELIS VANDER STELT
R. R. 3, CAINSVILLE, Ont.

Aan al onze land- en geloofsgenoten in Canada
VEEL HEIL EN ZEGEN IN 1952
Fam. E. ELLENS
R. R. 1, KETTLEBY, Ont.

MARINUS VAN BEEK
R. R. 2, LINDSAY, Ont.
wenst al zijn vrienden en kennissen in Canada een
VOORSPOEDIG 1952

Van harte wensen wij onze vrienden en bekenden in Canada
GODS ZEGEN VOOR 1952
Fam. J. POLS
R. R. 2, PORT HOPE, Zuid Ont.

Van harte wensen wij onze vrienden en bekenden in Canada
GODS ZEGEN VOOR 1952
Fam. ANDR. HOFSTEDE
R. R. 3, BRIGHTON, Ont.

Van harte wensen wij onze vrienden en bekenden in Canada
GODS ZEGEN VOOR 1952
B. W. BAKKER
en Gezin
R. R. 2, WOODBRIDGE, Ont.

Van harte wensen wij onze vrienden en bekenden in Canada
GODS ZEGEN VOOR 1952
Fam. H. JANSSENS
R. R. 3, FORT WILLIAM, Ont.

Wij wensen al onze familie, vrienden en kennissen in Canada van harte Gods zegen en
EEN GELUKKIG 1952
YTSTEN HOEKSTRA
Echtgenote en kinderen
Box 360, BEAMVILLE, Ont.

Fam. P. WEBBING
282 King St. W., OSHAWA, Ont.
wenst al haar vrienden en kennissen in Canada een
VOORSPOEDIG 1952

Van harte wensen wij onze vrienden en bekenden in Canada
GODS ZEGEN VOOR 1952
Fam. B. A. LANGENDOEN
Cats Street
ST. CATHARINES, Ont.

Van harte wensen wij onze vrienden en bekenden in Canada
GODS ZEGEN VOOR 1952
WILLIAM DAM, SEEDS
SARNIA, Ont.

Van harte wensen wij onze vrienden en bekenden in Canada
GODS ZEGEN VOOR 1952
J. LUINSTRA
Bookseller, SARNIA, Ont.

Wij wensen al onze familie, vrienden en kennissen in Canada van harte
EEN GELUKKIG 1952
Mr. en Mrs. G. PASMA
R. R. 2, ILDERTON, Ont.

Van harte wensen wij onze vrienden en bekenden in Canada
GODS ZEGEN VOOR 1952
J. VANDER LAAN
en Gezin
95 James St., ESSEX, Ont.

Van harte wensen wij onze vrienden en bekenden in Canada
GODS ZEGEN VOOR 1952
J. M. RENKEMA
R. R. 1, MOUNT BRYDGES, Ont.

Van harte wensen wij onze vrienden en bekenden in Canada en Holland
GODS ZEGEN VOOR 1952
C. VAN RIJN
R. R. 2, GRIMSBY, Ont.

Van harte wensen wij onze vrienden en bekenden in Canada
GODS ZEGEN VOOR 1952
Fam. K. KOITER
R. R. 3, WALLACEBURG, Ont.
% Lloyd Kilbride

Van harte wensen wij onze vrienden en bekenden in Canada
GODS ZEGEN VOOR 1952
Fam. DIRK BRINKMAN
R. R. 3, BURKETON, Ont.

TJ. REIDSMA
R. R. 2, BEETON, Ont.
wenst al zijn vrienden en kennissen in Canada een
VOORSPOEDIG 1952

Aan al onze land- en geloofsgenoten in Canada
VEEL HEIL EN ZEGEN IN 1952
A. KISTEMAKER J.Wzn.
BRADFORD, Ont.
% H. Verkaik, Box 289

Wij wensen al onze familie, vrienden en kennissen in Canada van harte
EEN GELUKKIG 1952
Fam. STERINGA
GORRIE, Ont.

Al onze vrienden en bekenden in Canada een in alle opzichten voorspoedig 1952 toegewenst door:
C. VANDEN TOP
R. R. 2, COPETOWN, Ont.

Al onze vrienden en bekenden in Canada een in alle opzichten voorspoedig 1952 toegewenst door:
JOHN COLIJN
en Gezin
R. R. 2, ST. ANNS, Ont.

Al onze vrienden en bekenden in Canada een in alle opzichten voorspoedig 1952 toegewenst door:
Fam. J. HEIJINK
R. R. 1, BLYTH, Ont.

Al onze vrienden en bekenden in Canada een in alle opzichten voorspoedig 1952 toegewenst door:
Mr. and Mrs. H. SCHENKEL
628 King St. E.
KITCHENER, Ont.

Wij wensen al onze familie, vrienden en kennissen in Canada van harte
EEN GELUKKIG 1952
JACOB LOUTSMA
en Gezin
223 Liberty St N.
BOWMANVILLE, Ont.

ABONNEMENTS-FORMULIER VOOR NEDERLANDSE LEZERS

Naam van persoon in Nederland

____

Adres ______________________________

Naam van persoon die abonnement opgeeft in Canada ______________________________

Adres ______________________________

Zendt dit formulier met insluiting van 3 dollar naar ons administratie-adres: Box 234, Chatham, Ont., en wij zorgen voor verzending naar Nederland.

Abonnements Formulier

Prijs drie dollar per jaar, bij vooruitbetaling

Vul in uw naam en adres en geef het met betaling van $3.00 aan uw plaatselijke agent, of stuur het naar ons administratie adres: P.O. Box 234, Chatham, Ont.

Naam ______________________________

Post-adres ______________________________

Indien nodig naam van werkgever en adres:

____

____

Adres Verandering

Nieuw Adres

(Vermeld steeds uw File Nummer)

Naam. ....

____

Indien nodig naam van werkgever en adres:

____

Post-adres ______________________________

Tegenwoordig Adres